

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217203277
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1217203277.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcov: X/ V.T. S., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, A., zast. advokátom JUDr. Marekom Letkovským, so sídlom Legionárska 1/C, Bratislava, X/ W. B., N.. XX.XX.XXXX, A. B.Y. XX, M. Ú., zast. JUDr. Soňa Tóthová, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 55 358 322, so sídlom Šafárikovo námestie 2, Bratislava, X/ P. B., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XXX/XX, Č., proti žalovanému: BASIC s.r.o., IČO: 43 966 497, so sídlom Líščie údolie 31, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou SOLICITOR SK, s.r.o., IČO: 36 867 683, so sídlom Ďateľinová 5530/10, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II (v súčasnosti Mestského súdu Bratislava IV) zo dňa 25. februára 2019, č.k. 13C/11/2017-388, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia vlastníctva pôvodnej žalobkyne X/ P. B., D.. F. XX.XX.XXXX, m e n í tak, že:

U r č u j e, že žalobkyňa 1/ je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 3/8 na nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v K..Ú.. W. A., Y. A.- V..Č.. W. A., Y. A. J., W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XXX, Y. W., Y. M. XXXX V.X, K. M. Y. Y. W. T. X. E. K. W.. Č.. XXXX/XX, Y. W., Y. M. XXXXX V.X, D. na R. Č.. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, pre katastrálne územie Podunajské Biskupice, na základe geometrického plánu č. 06/2017, vypracovaného dňa 9.11.2017 geodetickou kanceláriou GEOO, Šustekova 13, 851 04 Bratislava, J.. Q. Y., P. Y. J.. V. Š., úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom dňa 29.11.2017 pod číslom 2793/2017, na oddelenie pozemku registra C KN parc. č. 5842/115, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

U r č u j e, že žalobca 3/ je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 3/8 na nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v K..Ú.. W. A., Y. A.- V..Č.. W. A., Y. A. J., W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XXX, Y. W.Ö., Y. M. XXXX V.X, K. M. Y. Y. W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XX, Y. W., Y. M. XXXXX V.X, D. na R. Č.. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, pre katastrálne územie Podunajské Biskupice, na základe geometrického plánu č. 06/2017, vypracovaného dňa 9.11.2017 geodetickou kanceláriou GEOO, Šustekova 13, 851 04 Bratislava, J.. Q. Y., P. Y. J.. V. Š., úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom dňa 29.11.2017 pod číslom 2793/2017, na oddelenie pozemku registra E. K. W.. Č.. XXXX/XXX, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobcom 1/, 2/ a 3/ p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že pôvodná žalobkyňa 1/ (právna predchodkyňa žalobcov 1/ a 3/) je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 3/4 na nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v k.ú. Podunajské Biskupice, obec Bratislava - m.č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II, pozemku registra C KN W.. Č.. XXXX/XXX, orná pôda, o výmere XXXX V.X, ktorý vznikol oddelením od pozemku registra C KN W.. Č.. XXXX/XX, orná pôda, o výmere XXXXX V.X, D. na R. Č.. XXXX, M. Okresným Ú. A., K. Y. pre K. Ú. W. A. na základe geometrického plánu č. 06/2017, vypracovaného dňa 09.11.2017 geodetickou kanceláriou GEOO, Šustekova 13, 851 04 Bratislava, J.. Q. Y., P. Y. J.. V. Š., úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom dňa 29.11.2017 pod číslom 2793/2017, na oddelenie pozemku registra C KN W.. Č.. XXXX/XXX, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, ako aj, že žalobca 2/ je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/4 na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. W. A., Y. A. - V..Č.. W. A., Y. A. J., W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XXX, Y. W., Y. M. XXXX V.X, K. M. Y. Y. W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XX, Y. W. Y. M.V. XXXXX V.X, D. na R. Č.. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre katastrálne územie Podunajské Biskupice, na základe geometrického plánu č. 06/2017, vypracovaného dňa 09.11.2017 geodetickou kanceláriou GEOO, Šustekova 13, 851 04 Bratislava, J.. Q. Y., P. Y. J.. V. Š., úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom dňa 29.11.2017 pod číslom 2793/2017, na oddelenie pozemku registra C KN W.. Č.. XXXX/XXX, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Zároveň zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Bratislave II, odborom kriminálnej polície, ČVS: ORP-566/3-VYS-B2-2016 a pôvodnej žalobkyni 1/ a žalobcovi 2/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pôvodná žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ sa žalobou voči žalovanému domáhali určenia, že v stanovených podieloch (pôvodná žalobkyňa 1/ o veľkosti 3/4 a žalobca 2/ o veľkosti 1/4) sú vlastníkami nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. W. A., Y. A. - V..Č.. W. A., Y. A. J., W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XXX, Y. W., Y. M. XXXX V.X, K. M. Y. Y. W. T. E. K. W.. Č.. XXXX/XX, Y. W., Y. M. XXXXX V.X, D. na R. Č.. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre katastrálne územie Podunajské Biskupice, na základe geometrického plánu č. 06/2017, vypracovaného dňa 09.11.2017 geodetickou kanceláriou GEOO, Šustekova 13, 851 04 Bratislava, J.. Q. Y., P. Y. J.. V. Š., úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom dňa 29.11.2017 pod číslom 2793/2017, na oddelenie pozemku registra E. K. W.. Č.. XXXX/XXX. Konštatoval, že žalobu odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. W. A., Y. A. - V..Č.. W. A., Y. A. J., D. M. K. na R. Č.. XXXX, W. T. Z. W.. Č.. XXX/X, Y. W. Y. M. XXXX V.X, W. D. M. W. M. Č.. XXXX, K.Ú. W. A. a to pôvodná žalobkyňa 1/ v podiele 3/4 a žalobca 2/ v podiele 1/4. Pôvodná žalobkyňa 1/ nadobudla k tomuto pozemku spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na základe výmeru o prídele do vlastníctva č. 141/36/126 zo dňa 15.12.1950, podľa ktorého nadobudol podiel tiež otec pôvodnej žalobkyne 1/ o veľkosti 2/4 a jej sestra o veľkosti 1/4. Pôvodná žalobkyňa 1/ ďalej nadobudla podiel o veľkosti 2/4 titulom dedenia po svojom otcovi na základe rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislava - mesto Bratislava č. D 3196/76 zo dňa 20.01.1977, právoplatného dňa 20.01.1977. Rozhodnutím KÚ v Bratislave č. 201/5-838/95-4236/95 zo dňa 19.03.1996 bol v liste vlastníctva opravený zápis vlastníckeho práva u pôvodnej žalobkyne 1/ na podiel 3/4, dopísaná podielová spoluvlastníčka M. B. (B. W. Ž. 1/) v podiele 1/4 a zapísaná poznámka „pozemky v katastrálnom území Podunajské Biskupice v užívaní poľnohospodárskej organizácie“, zapísané pod v. z. 403/96. Žalobca 2/ nadobudol spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 titulom dedenia po svojej V. M. B. na základe osvedčenia o dedičstve č. 39D 1252/2006, Dnot 67/2006 zo dňa 02.06.2008.

Žalovaný je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti v k.ú. Podunajské Biskupice, obec BA - V..Č.. W. A., Y. A. J., D. na R. Č.. XXXX P. W. T. E., W.. Č.. XXXX/XX - Y. W. Y. M. XXXXX V.X. Na R. M. Č.. XXXX P. P. Č.. XXXX sú zápisy obmedzujúcej poznámky, ktoré odkazujú na duplicitu zápisov vlastníctva. Okresný úrad Bratislava vykonal šetrenie a zistil, že W. Č.. XXX/X vo vlastníctve pôvodnej žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ sa podľa grafickej identifikácie nachádza pod parcelou Č.. XXXX/XX vo vlastníctve žalovaného. Okresný úrad popisoval jednotlivé kroky smerujúce k postupným prevodom parcely Č.. XXXX/XX, pričom uvádza, že pôvodným vlastníkom pozemku bol V. Q. na základe kúpnej zmluvy

uzavretej s H.K. A., kedy bol vklad do katastra povolený pod V-22584/08 dňa 18.08.2008. Súčasťou kúpnej zmluvy bol aj geometrický plán č. 17/08, ktorým zanikla pôvodná parcela Č.. XXX/X Y. M. XXXX V.X a ako diel 5 bola pričlenená k novovytvorenej parcele Č.. XXXX/XX Y. M. XXXXX V.X. Nasledovali ďalšie prevody W. Č.. XXXX/XX na štatutárnych zástupcov žalovaného a na žalovaného, a to na základe rôznych titulov a v rôznych podieloch. Vlastnícke právo žalovaného k W. Č.. XXXX/XX je odvodzované od vlastníckeho práva V. Q., ktorý mal túto parcelu nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.06.2008 povolenej pod V-22584/08, uzavretej medzi ním ako kupujúcim, a H. A. ako predávajúcim. V tejto zmluve predávajúci prehlasuje, že je výlučným vlastníkom W. Č.. XXX/X Y. M. XXXX V., a že túto nadobudol do svojho výlučného vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.1967, ktorá bola registrovaná Štátnym notárstvom Bratislava - mesto dňa 19.12.1967 pod č. RI 948/67 a kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.1967, ktorá bola registrovaná Štátnym notárstvom Bratislava - mesto dňa 21.12.1967 pod č. RI 956/67.

Žalobcovia namietali vlastnícke právo H. A. K. W. Č.. XXX/X, nikdy za svojho života na takúto osobu vlastnícke právo k pozemku nepreviedli, nikdy si neobjednali vyhotovenie geometrického plánu na obnovenie pozemkov parciel č. 571/1-3. Vlastníctvo H. A. vylučuje aj skutočnosť, že na príslušnom katastrálnom odbore nikdy nebola evidovaná takáto osoba ako vlastník pozemku, a to ani na pozemkovoknižnej vložke č. 1127 a ani na žiadnom liste vlastníctva. Neexistuje žiadna evidencia v pozemkovej knihe preukazujúca vlastnícke právo H. A. K. W. Č.. XXX/X. Žalobcovia zdôraznili, že ani kúpne zmluvy zo dňa 19.12.1967 registrované Štátnym notárstvom pod RI 948/67 a zo dňa 18.12.1967 registrovaná pod RI 956/67 sa nenachádzajú v žiadnej evidencii alebo archíve, a preto k uzavretiu týchto zmlúv nikdy nedošlo. Žalobcovia mali za to, že následne uzavretá kúpna zmluva zo dňa 22.06.2008, povolená pod V-2584/08, nevychádzala z údajov katastra a súčasne sa ňou obchádzal zákon, došlo k porušeniu ich vlastníckeho práva, a preto je absolútne neplatná. Žalobcovia svoje vlastnícke právo k parcele č. 571/3 nikdy nestratili, táto bola bez ich vedomia a súhlasu zameraná a pričlenená k inej parcele a následne predaná bez ich vedomia a súhlasu, čím došlo k hrubému porušeniu ich vlastníckeho práva a obchádzaniu ust. § 28, § 30, § 31 ods.1 a 2, § 42 a § 64 katastrálneho zákona, ako aj ust. § 35 ods. 1 a 2, § 40 ods. 1, § 123 a § 124 Občianskeho zákonníka. Namietali platnosť aj ďalších úkonov, ktorými došlo k prevodu vlastníckeho práva k W. Č.. XXXX/XX D. V. Q. až na žalovaného, a to kúpnu zmluvu medzi V. Q.N. P. Q. N. zo dňa 26.08.2008, povolenú pod V-24890/08, kúpnu zmluvu medzi Q. N. a žalovaným zo dňa 09.06.2009, povolenú pod V-11789/09, kúpnu zmluvu medzi žalovaným a V. N. P. A. C. zo dňa 03.09.2009, povolenú pod V-2939/09 a kúpnu zmluvu medzi V. N. P. A. C. a žalovaným zo dňa 10.01.2011, povolenú pod V-381/11.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Mal za to, že hoci kúpne zmluvy zo dňa 12.12.1967 a 18.12.1967 neboli nájdené (vzhľadom na časový aspekt a spôsob archivácie), neznamená to, že neexistujú. S poukazom na ust. § 31 katastrálneho zákona považoval nesporné, že zmluvou zo dňa 12.12.1967 evidovanou Štátnym notárstvom Bratislava- mesto pod RI 948/67 a kúpnu zmluvou zo dňa 18.12.1967 evidovanou pod RI 956/67 musel OU Bratislava disponovať, pretože v zmysle zákona musel v rámci vkladového konania skúmať oprávnenie predávajúceho nakladať s nehnuteľnosťou. K povoleniu vkladu vlastníckeho práva v prospech W.. Q. došlo, a teda správny orgán nemal žiadnu pochybnosť o práve nakladania s nehnuteľnosťou vlastníkom W.. A.Žalovaný nevedel uviesť dôvod, prečo W.. A. nebol ako vlastník zapísaný v pozemkovej knihe, avšak v danom čase zápis nemal konštitutívny účinok. Žalovaný argumentoval, že bol pri nadobúdaní dobromyseľný, a že spornú nehnuteľnosť nadobudol od tretej osoby, a preto nepoznal predchádzajúce vlastnícke práva. Zdôraznil, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti vo veľkosti podielu 199/200 nadobudol v exekučnom konaní dražbou vedenou exekútorom V.. Q. K. pod č. EX 227/2009, pričom podľa § 61 Exekučného poriadku je navrátenie do predošlého stavu v exekučnom konaní vylúčené. Ide o originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, čo znamená, že toto sa nadobúda bez ohľadu na vlastnícke právo prevodcov a bez ohľadu na to, či vec bola niekedy vo vlastníctve iného. Keďže sa žalobcovia preto nemôžu stať vlastníckymi, nie je preukázaná naliehavosť ich právneho záujmu na požadovanom určení.

Súd prvej inštancie podrobne uviedol aj obsah následných obsiahlych vyjadrení strán, v ktorých obe strany reagovali na v konaní sa rozvíjajúce argumenty protistrany rozšírenou skutkovou a právnou argumentáciou.

3. Dokazovanie vykonal oboznámením s obsahom založených listinných dôkazov a pripojených spisov, vylúčením pôvodnej žalobkyne 1/, konateľa žalovaného a navrhnutých svedkov.

4. Uviedol, že existencia vlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ je nesporná, keďže nadobudnutie vlastníckeho práva bolo osvedčené kontinuálne a od počiatku prechádzalo z oprávnených vlastníkov na osoby žalobcov. Podľa výmeru o prídiele vlastníctva č. 141/36/126/1950 zo dňa 05.12.1950 bola parcela č. 571/3 pridelená do vlastníctva Š. K. (M. W. X/X), M. B. (M. W. X/X) P. P. K. (M. W. X/X), čo vyplýva aj z výpisu z pozemkovej knihy. Podľa rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislava - mesto Bratislava v dedičskej veci po nebohom ŠC. X., D.. XX.XX.XXXX, B.. D.. F. XXXX/XX zo dňa 20.01.1977, bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva pôvodnou žalobkyňou 1/k W.. Č.. XXX/X; XXXX, XXX/X; XXXX; XXX/X M. K..Ú.. W. A. v 2/4 - inách k celku. Podľa priloženého osvedčenia o dedičstve sp. zn. 38D 1252/2006, Dnot 67/2006 zo dňa 16.05.2008 po nebohej M. B., D.. XX.XX.XXXX, N. D. M. W. M. Č.. XXXX pre K..Ú.. W. A., P. W. Č.. XXX/X T. Y. M. XXXX V. v podiele 1/4 nadobudol žalobca 2/.

5. Ďalej súd prvej inštancie preskúmal prevody sporného pozemku medzi právnyimi predchodcami žalovaného. V kúpnej zmluve zo dňa 22.07.2008, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k pozemkom zo strany predávajúceho H. A. na kupujúceho V. Q., predávajúci vyhlásil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, okrem iných aj nehnuteľnosti zapísanej v operáte pozemkovej knihy vo vložke č. 1127, W. W.. Č.. XXX/X T.L. Y. M. XXXX V.X M. K..Ú. W. A., ktorú nadobudol do svojho výlučného vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.1967, ktorá bola registrovaná Štátnym notárstvom Bratislava - mesto dňa 19.12.1967 pod RI 948/67 a kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.1967, ktorá bola registrovaná Štátnym notárstvom Bratislava - mesto dňa 21.12.1967 pod RI 956/67. Na základe geometrického plánu č. 17/08 zo dňa 17.03.2008, vypracovaného spoločnosťou ArtGeo s.r.o., autorizačne overeného Ing. Ivanom Mišíkom dňa 17.03.2008, úradne overeného J.. R. A. pod č. 735/08 dňa 01.04.2008, boli v zmluve definované parcely zamerané, prerozdelené a vznikla nová parcela č. 5842/29 o výmere 26834 m². Kúpna cena bola stanovená dohodou zmluvných strán vo výške 134.270,- Sk, pričom predávajúci a kupujúci svojim podpisom potvrdili, že kúpna cena bola zaplatená predávajúcemu pred podpisom zmluvy. Vklad bol povolený dňa 18.08.2008 pod V-22584/08.

Kúpnu zmluvu zo dňa 26.08.2008 predávajúci V. Q. previedol (okrem iných aj) parcelu č. 5842/29 na K. Q. N. za kúpnu cenu 2.014.050,- Sk, keď prevzatie kúpnej ceny potvrdil podpisom na zmluve. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 03.09.2008 pod V-24890/08.

Kúpnu zmluvu zo dňa 09.06.2009 predávajúci Q. N. previedol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam o veľkosti 1/200 na žalovaného (BASIC s.r.o.) za kúpnu cenu 3.000 eur, ktorá bola uhradená v hotovosti pred podpisom zmluvy do rúk predávajúceho. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 12.06.2009 pod V-11789/09.

Kúpnu zmluvu zo dňa 03.09.2009 previedol žalovaný spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam o veľkosti 1/200, a to na kupujúceho X/ V. N. o veľkosti 1/400 a na kupujúceho X/ A. C. o veľkosti 1/400 za kúpnu cenu 3.000 eur, ktorá bola uhradená v hotovosti pred podpisom zmluvy. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 08.12.2009 pod V-25641/09.

Podľa zápisnice o nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti zo dňa 11.09.2009, vyhotovenej súdnym Z. V.. Q. K.ým pod sp. zn. EX 227/2009, podľa ust. § 166 Exekučného poriadku a na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie, notárska zápisnica č. N 1290/2008, Nz 51394/2008, NCRIs 50936/2008 zo dňa 25.11.2008 vydaného notárskym úradom Q.. V. W., ktorým sa ukladá povinnosť povinnému Q. N. zaplatiť pohľadávku 99.581,76 eur oprávnenému V. N., na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 30.06.2009 na vymoženie pohľadávky 51.561,76 eur s príslušenstvom, na základe poverenia vydaného OS BA II na vykonanie exekúcie č. 5102 067282 zo dňa 07.07.2009, na základe súhlasu oprávneného s exekúciou predajom nehnuteľnosti zo dňa 21.07.2009, na základe exekučného príkazu predajom spoluvlastníckeho podielu a dražobnej vyhlášky zo dňa 28.08.2009, exekútor nariadil za účelom exekúcie na uspokojenie pohľadávky oprávneného V. N. exekúciu predajom spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 199/200 na nehnuteľnostiach napísaných na R. Č.. XXXX, K..Ú.. W. A. (Y. J. P. W.. Č.. XXXX/XX) pre M. Q. N.. Spoluvlastník nehnuteľností, ktoré boli predmetom predaja, BASIC s.r.o. uhradil dňa 02.09.2009, t.j. pred začatím dražby sumu 41.100 eur, najnižšie podanie pri dražbe spoluvlastníckeho podielu určené znaleckým posudkom a uplatnil tak predkupné právo (zabránil dražbe). Proti nadobudnutiu spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti neboli vznesené námietky. Uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 37Er/677/2009-11, EX 227/2009 zo dňa 12.10.2019, právoplatným dňa 26.10.2019, súd v exekučnej veci oprávneného V. N. proti povinnému Q. N. schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 199/200 na nehnuteľnostiach pre žalovaného. Súd prvej inštancie sa oboznámil so spisom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 37Er 677/2009, z ktorého zistil, že na základe súdneho poverenia a exekučného titulu- notárskej zápisnice N 1290/2008 Nz 51394/2008 NCRIs 50936/2008 o uznaní dlhu a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, podal súdny exekútor návrh na schválenie nadobudnutia

spoluvlastníckeho podielu k ,v tomto konaní spornej, nehnuteľnosti, pričom súd uznesením schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu pre žalovaného v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 199/200. Výťažok z dražby vo výške 41.000 eur bol sčasti, a to vo výške 31.069,83 eur, použitý na uspokojenie pohľadávky oprávneného V. N., ktorý podal dňa 26.11.2013 návrh na zastavenie exekúcie bez uvedenia konkrétneho dôvodu, pričom následne bola exekúcia vedená voči povinnému Q. N. zastavená. Tu súd prvej inštancie poukázal na to, že vymáhaná suma, a teda výška dlhu povinného Q. N. voči oprávnenému V. N., činila 51.561,76 eur.

Na základe dohody uzavretej medzi V. N., A. C. a žalovaným (v čase uzatvárania dohody zastúpeným konateľmi V. N. P. A. C.) a spol. UNIT.ING, s.r.o. (v čase uzatvárania dohody zastúpenej konateľom A. C.) zo dňa 10.01.2011 účastníci prehlásili, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v K..Ú. W. A., Y..J.. P. W. Č.. XXXX/XX Y. M. XXXXX V. a dohodli sa na prerozdelení majetku tak, že žalovaný sa stal výlučným vlastníkom W. Č.. XXXX/XX. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 07.02.2011 pod V-661/11.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že následne vyžiadal od príslušného katastrálneho úradu pripojenie vkladových spisov týkajúcich sa prevodov spornej nehnuteľnosti a predloženie kópií kúpnej zmluvy RI 948/67 zo dňa 12.12.1967 a RI 956/67 zo dňa 18.12.1967, ako aj iných listín týkajúcich sa sporného pozemku v Podunajských Biskupiciach. Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, zaslal spisy vkladových konaní V-5196/12 (V-5146/12), V-661/11, V-25641/09, V-11789/09, V-2939/09 a oznámil, že spis V-22584/08 sa nenachádza v archíve spisov katastrálneho odboru, pričom zaslal kópiu zápisnice o strate tohto spisu spolu s kópiou kúpnej zmluvy V-22586/08 zo dňa 22.07.2008. Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, zaznamenal stratu tohto spisového materiálu z katastrálneho konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva podľa kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti, uzavretej medzi W. H.K. A. P. K. V. Q., pričom dôvodom straty spisu je veľké množstvo písomností, ktoré sa na katastri nachádzajú. Rekonštrukciu spisu nebolo možné vykonať, nakoľko podľa vyjadrenia Okresného súdu Bratislava I v roku 1967 bolo v registri RI najvyššie registrované číslo zmluvy 881/67 a zároveň z dôvodu, že H. A. D. F. XX.XX.XXXX P. V. Q. je neznámy adresát.

Okresný úrad Bratislava zaslal súdu výpis D. R. Č.. XXXX, z ktorého je zrejmé, že ako vlastníci W. Č.. XXXX/X sú zapísaní pôvodná žalobkyňa 1/ v podiele 3/4 a žalobca 2/ v podiele 1/4, pričom v poznámke je uvedené, že hodnovernosť údajov katastra K. W. Č.. XXXX/X zapísaného na základe Rozhodnutia ŠN Bratislava mesto D 3196/76 v podiele 3/4 bola spochybnená z dôvodu duplicity vlastníctva s časťou W. Č.. XXXX/XX D. na R. Č.. XXXX K.Ú.. W. A. v prospech žalovaného v podiele 1/1 na základe kúpnej zmluvy pod V-11789/09 zo dňa 12.06.2009, zápisnice o nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti pod EX č. 227/09 zo dňa 11.09.2009, podľa uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č.k. 37Er 677/2009-11, právoplatného dňa 26.10.2009 a na základe dohody pod V-661/11 zo dňa 07.02.2011, P-1476/15. Ďalej podľa R. Č.. XXXX je ako výlučný vlastník W. Č.. XXXX/XX zapísaný žalovaný, pričom v poznámke je taktiež uvedené, že hodnovernosť údajov katastra k predmetnému pozemku bola spochybnená z dôvodu duplicity vlastníctva s W. Č.. XXXX/X, D. na R. Č.. XXXX.

7. Zo žalobcami predloženej mailovej komunikácie vyplynulo, že ich právna zástupkyňa sa obrátila na viaceré inštitúcie. Okresný súd Bratislava I jej v liste zo dňa 28.11.2016 oznámil, že na súde sa spisy RI 947/67 a RI 956/1967 nenachádzajú, a že eviduje register RI- notárske zápisnice (kúpne zmluvy, registráciu predaja, darovania a zámeny zmlúv) v roku 1967 po číslo 883. Podľa oznámenia Okresného súdu Bratislava II na súde evidujú spisy od roku 1978, súd odporučil právnej zástupkyňi obrátiť sa na archív Krajského súdu v Bratislave, alebo na Okresný súd Bratislava III, kde sú uložené spisy bývalého okresu Bratislava- vidiek. Okresný súd Bratislava IV oznámil, že kúpne zmluvy a listiny štátnych notárstiev v Bratislave na súde archivujú od roku 1978 do roku 1995. Notárska komora oznámila, že údaje o bývalých štátnych notároch, ktorí pôsobili na Slovensku pred rokom 1993 a spisy štátnych notárstiev sú uložené v archívoch príslušných okresných súdov.

8. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II, odboru kriminálnej polície, ČVS: ORP-566/3-VYS-B2-2016 zo dňa 20.12.2018 došlo k začatiu trestného stíhania vo veci zločinu podvodu spáchaného formou spolupáchateľstva podľa ust. § 20, § 221 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Tr. zák. v časti dokonaného a v časti štádia pokusu podľa ust. § 14 ods. 1 Tr. zák. a zločinu podvodu spáchaného formou spolupáchateľstva podľa ust. § 20, § 221 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 22.07.2008 bola podpísaná kúpna zmluva o prevode nehnuteľnosti medzi W. H. A. P. K. V. Q., táto zmluva bola doručená vtedajšej Správe katastra, ktorá dňa 18.08.2008 povolila vklad, pričom na Okresnom súde Bratislava I a Okresnom súde Bratislava III

sa zmluvy, ktorými mal predávajúci nadobudnúť vlastníctvo k predávaným pozemkom, nenachádzajú, a teda titul nadobudnutia pozemkov H. A. bol na zmluve deklarovaný fiktívne a taktiež podpis kupujúceho V. Q. na kúpnej zmluve tejto osobe nepatrí. Následne mala byť uzavretá zmluva medzi predávajúcim V. Q. a kupujúcim Q. N., kde predávajúci vystupoval ako výlučný vlastník nehnuteľností. Aj táto zmluva bola doručená na vtedajšiu Správu katastra, ktorá povolila vklad dňa 03.09.2008, avšak podpis V. Q. tomuto nepatrí. Následne Q. N. previedol nehnuteľnosti na žalovaného v podiele 1/200. Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.09.2009 v exekučnej veci Y. V. N. proti W. Q. N.ga bolo schválené nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 199/200 pripadajúceho na povinného na nehnuteľnostiach pre žalovaného. Dňa 10.01.2011 bola uzavretá dohoda medzi V. N., A. C., žalovaným a UNIT.ING s.r.o., ktorej predmetom bolo vysporiadanie si spoluvlastníctva na nehnuteľnostiach. Následne žalovaný doručil dňa 25.03.2011 na vtedajší Obvodný pozemkový úrad v Bratislave žiadosť o povolenie jednoduchých pozemkových úprav podľa ust. § 8b zákona č. 330/1991 Z. z., kde žalovaný vystupuje ako investor, a na základe ktorej po vykonaní opísaných úkonov bolo výsledkom odsúhlasenie číselného určenia hranice obvodu tak, ako bol navrhnutý žalovaným. Pozemkový úrad vydal rozhodnutie, ktorým povolil pozemkové úpravy v časti k.ú. Podunajské Biskupice, a teda na základe spoločného konania doposiaľ nestotožnených trestne zodpovedných osôb bol vypracovaný geometrický plán na základe ktorého boli pP. XXX/X, XXX/X, XXX/X D. P. W., Č. M. W. Č.. XXXX/XX, XXXX/X, a to bez vedomia pôvodných vlastníkov dotknutých pozemkov, pričom následne mali byť tieto pozemky na základe falošnej kúpnej zmluvy fiktívne prevedené na osobu V. Q. a následne tieto boli z fiktívneho vlastníctva Y. V. Q. prevedené opätovne na základe kúpnej zmluvy na Y. Q. N., pričom následne bolo vlastnícke právo k dotknutým pozemkom právnymi úkonmi, ako ja na základe rozhodnutia súdu, postupne prevádzané, a to až do súčasného vlastníctva žalovaného. Presne nestotožnené osoby sa snažili navodiť reálne a dobromyseľné vlastníctvo k nehnuteľnostiam a na ich návrh malo začať konanie o realizáciu jednoduchých pozemkových úprav. Ďalej trestne zodpovedné osoby V. N., A. C., V. L., L. K., W. V., majúce vedomosť o trasovaní projektu Diaľnice D4 a Rýchlostnej cesty R7, pričom táto informácia sa do ich vedomia mala dostať neoprávnené od doposiaľ nezistenej osoby, začali oslovovať vlastníkov pozemkov s ktorými mali uzatvárať kúpne, ako aj zámenné zmluvy a to buď priamo alebo prostredníctvom vymenovaných právnických osôb, v ktorých figurovali ako konatelia, prípadne iných právnických osôb, kde boli na tieto personálne alebo majetkovo prepojení. Pôvodným vlastníkom sa niekedy predstavovali aj ako zástupcovia združenia družstevníkov a zároveň neboli pôvodným vlastníkom uvedené informácie o tom, že tieto nehnuteľnosti sú predmetom výkupu pozemkov pod projekt diaľnice a rýchlostnej cesty, čím by došlo k násobnému zhodnoteniu ceny nehnuteľností a zároveň boli týmto vlastníkom uvádzané informácie, že sa pozemky vykupujú pre budúce poľnohospodárske využitie, ako aj iné dôvody.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že na jednotlivé termíny pojednávania predvolával konateľa žalovaného V. N., ktorý svoju neúčasť ospravedlňoval svojim údajným zdržívaním sa v zahraničí. Napriek viacerým súdnym predvolaniam a ukladaniu poriadkovej pokuty sa predvolávaný konateľ na súd nedostavoval, čím znemožnil jeho ústny výsluch. Túto formu výsluchu považoval súd prvej inštancie za dôležitú z hľadiska charakteru predmetu súdneho konania, nutnosti konfrontácie konateľa V. N. s tvrdeniami ostatných vypočutých svedkov a konateľa A. C., ako aj pre umožnenie kladenia otázok v závislosti od poskytovaných odpovedí obom právnym zástupcom sporových strán i súdu. Neprítomnosť a ignorovanie súdnych predvolaní vyhodnotil v neprospech žalovaného ako snahu minimálne sa vyhnúť ústnej a osobnej konfrontácii, čo spochybňuje predkladanú skutkovú i právnu argumentáciu žalovaného. Uviedol, že konateľ žalovaného V. N. zaslal len písomné vyhlásenie o tom, že sa dlhodobo zdržuje v zahraničí a jeho pracovné a osobné povinnosti mu neumožnia účasť na pojednávaní. Podľa vyhlásenia v rokoch 2006-2007 niekoľkokrát poskytol pôžičku Y. Q. N., ktorý mu mal poskytnuté prostriedky vrátiť počas prvého polroka 2008, čo neurobil, ale uznal dlh do notárskej zápisnice s možnosťou exekúcie. Keďže mu peniaze nevrátil, začal dlh vymáhať prostredníctvom exekútora. Otec mu následne vrátiť časť pôžičky a uviedol, že kúpil pozemok v Biskupiciach, a že ak ho predá, tak ho vyplatí. Dohodli sa, že mu otec predá symbolický podiel, čím bude mať záruku a kontrolu nad tým, komu a za akú cenu nehnuteľnosť predá. Konateľ uviedol, že v tom období sa už v tejto oblasti vyvíjala aktivita BASIC s.r.o., ktorá sa zameriavala na sceľovanie pozemkov, pričom mienili v danej oblasti kupovať akékoľvek podiely na pozemkoch. Následne BASIC s.r.o. kúpila na spornej parcele spoluvlastnícky podiel. Keďže sa jeho otec odmlčal, podal V. N. návrh na exekúciu a žalovaný si uplatnil svoje právo ako spoluvlastník a vydražil celú nehnuteľnosť. Žalovaný vždy vychádzal z údajov na LV. Odmietol, že by žalovaný, resp. jeho konatelia konali účelovo.

Druhý konateľ žalovaného A. C. vypovedal, že žalovaný približne od roku 2007 vykupoval v danej lokalite pozemky s cieľom ich scelenia a následného využitia na výstavbu. Parcelu č. 5842/29 získal žalovaný exekúciou, nebola na LV ničím zaťažená. Na otázku, z akého dôvodu potom, ako sa žalovaný po exekúcii stal vlastníkom celého sporného pozemku, tento následne prevádzal v rámci spoluvlastníckych podielov 1/400 na konateľov svedok uviedol, že sa jednalo o tzv. blokačný pozemok, keďže celé územie bolo tvorené množstvom pozemkov s množstvom vlastníkov, pričom sporný pozemok bol hraničný. Prevod spoluvlastníckeho podielu týmto spôsobom je krokom k zabezpečeniu možnosti prípadného oddčlenenia tejto časti pozemku od jeho zvyšku preto, aby napr. vedľajšie pozemky, ktoré ešte neboli odkúpené, nesusedili s už odkúpenými pozemkami vo vlastníctve žalovaného. Následne došlo k zobchodovaniu ďalších pozemkov, a preto nebolo potrebné sporný pozemok držať ďalej ako blokačný a došlo k jeho sceleniu a opätovne ho nadobudol na základe dohody o urovnaní žalovaný. V celej lokalite prebiehajú jednoduché pozemkové úpravy a sporný pozemok je užívaný poľnohospodárskym družstvom Podunajské Biskupice. Svedok potvrdil, že V. N. je jeho spoločník, dlhé roky spolu podnikajú, pozná aj jeho Y. Q., avšak s ním nemá priateľský vzťah, W. Q. P. A. nepozná.

Pôvodná žalobkyňa 1/ v rámci svojho výsluchu potvrdila, že W. Č.. XXX/X zdedila v dedičskom konaní po otcovi spolu so sestrou. Nehnuteľnosť užívalo družstvo, ktoré im platilo nájom. Nehnuteľnosť ani ona, ani sestra, ani otec nikdy neprevádzali na inú osobu žiadnou zmluvou. W. H. A. nepozná.

B. Q. N. W., Ž. V. N. je jeho syn, a tiež, že v Podunajských Biskupiciach mal nejaké pozemky, ktoré nadobudol za účelom vybudovania elektrovoltaických článkov, možno na pestovanie zeleniny. Poprel, že by poznal pána C., Q.Í. P. A.. Po tom, ako ho súd prvej inštancie nechal nahliadnuť do spisu, potvrdil, že kúpne zmluvy medzi ním ako kupujúcim a p. Q. ako predávajúcim, uzatváral, ale nevedel opísať okolnosti ich uzatvárania, predaj zorganizoval predávajúci. O pozemku sa dozvedel z inzerátu. Nevedel sa vyjadriť ku skutočnosti, prečo boli na jeden pozemok uzatvárané dve kúpne zmluvy. Kúpnu cenu W. Q. vyplatil v hotovosti. Po nahliadnutí do spisu svedok potvrdil, že uzavrel zmluvu medzi ním ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu aj k pozemku W.. Č.. XXXX/XX o veľkosti 1/200 zo dňa 09.06.2009. Táto zmluva bola uzavretá v súvislosti s blížiacim sa termínom vrátenia pôžičky synovi, tak odpredal časť pozemku, aby mal syn predkupné právo. Syn mu poskytol viacero pôžičiek, aj pôžičku vo výške 1,5 milióna, ale nepamätal si, či mu ju vrátil. Medzi ním a synom došlo k usporiadaniu vzťahov aj prostredníctvom notárskej zápisnice a následne ho syn exekvoval. Zrejme bol zexekvovaný aj sporný pozemok, to si už nepamätal. Syn na neho s vrátením pôžičiek nikdy netlačil, nevedel uviesť prečo v tomto prípade trval na vyplatení. Uviedol, že nevie o tom, že by mal syn nejaké podnikateľské aktivity v Podunajských Biskupiciach, len raz medzi rečou spomenul, že kúpil záhradu s vežou. Na otázku právnej zástupkyne žalobcov, ako bolo po odpredaji 1/200 podielu sporného pozemku spoločnosti BASIC s.r.o. ďalej s pozemkom nakladané, svedok uviedol, že sa na neho Y. A. (jeden z A., ktorých pozná), že tam chce sadiť nejaké bylinky. Čo sa týka ďalšieho nakladania s pozemkom vie, že sa syn chcel nejako zabezpečiť, aby sa tento nepredal pod cenu. Svedkovi bol zexekvovaný, bolo možné tento pozemok predať aj drahšie, ako činila výška jeho dlhu, nevedel uviesť, kde sa syn tak ponáhlal. Svedok potvrdil, že uzavrel s V. N. zmluvu o pôžičke zo dňa 30.06.2007, a keď takúto zmluvu uzavrel, bola mu suma pôžičky aj vyplatená. Na otázku z čoho vrátil V. N. pôžičku vo výške 48.000 eur v máji 2009 uviedol, že nejaká hotovosť bola doma, on vtedy podnikal, figuroval ako tichý spoločník vo viacerých podnikoch. Nevedel uviesť koľko synovi dlhoval celkovo, čo syn hovoril tak aj 4 až 5 miliónov. Na otázku či si pamätá osobu V. Q. uviedol, že však je to ten od ktorého kupoval, ale vizuálne si na neho nevie spomenúť. Nevedel uviesť odkiaľ mal peniaze na kúpu pozemku, raz mal on, raz syn, aj spoločné mali. Nepátral od koho nehnuteľnosť nadobudol W.. Q., bol majiteľom. Zmluvu pripravoval W.. Q. a podpisovali ju u niektorého notára. Uviedol, že on ako vlastník spornú nehnuteľnosť neponúkal na predaj, ale bol oslovený s ponukami na odkúpenie, ale v tom čase to predať nechcel, myslel si, že syn ešte vydrží.

10. V kontexte s tvrdeniami svedka pripustil súd prvej inštancie ako dôkaz výpis z Obchodného registra vložka č. 33319/B, oddiel Sro, podľa ktorého v obchodnej spoločnosti SEMIRAMIS, s.r.o. figurovali ako konatelia V. N. od 23.09.2011 do 06.06.2017, A. C. od 01.01.2004 do 29.01.2015 a Q. N. od 07.06.2017 doteraz, a ako spoločníci V. N. od 01.10.2004 do 06.06.2017, A. C. od 01.10.2004 do 29.01.2015 a Q. N. od 07.06.2017 doteraz.

11. Zhrnul aj výpovede ďalších svedkov. B. J. V. si na priebeh vyhotovenia geometrického plánu nepamätal, ani na to, kto bol jeho objednávateľom. Vysvetlil vo všeobecnosti postup pri vyhotovovaní geometrických plánov. V. N. pozná, robil pre neho 2 alebo 3 geometrické plány, stretol sa s ním pred viac ako 5 rokmi, A. C. nepozná. Pri vyhotovovaní sporného geometrického plánu sa duplicita nepreukázala,

keby tomu tak bolo, úradný overovateľ by geometrický plán neoveril v takom tvare. Pripustil, že je možné, že sa duplicita zápisu vlastníckeho práva zistí až následne po tom, ako sa vyhotoví a overí geometrický plán. B. V. S., predseda Poľnohospodárskeho družstva Podunajské Biskupice, potvrdil, že družstvo sporný pozemok užíva. Do roku 2015 bola riadne uzavretá zmluva medzi družstvom a žalobcami, a na jej základe bolo týmto vyplácané nájomné. Po tom, ako sa družstvo dozvedelo o duplicite zápisu vlastníckeho práva, nebolo jednoznačné, komu vyplácať nájom za užívanie. V roku 2018 zaslalo p. Szabovi list, v ktorom mu oznámili, že pokiaľ nebude doriešená otázka vlastníckeho práva, nebude sa nájomné vyplácať (nevyplatené nájomné je uložené v depozíte). Svedok nepoznal Y. V. N., Q. N., A. C. P. H. a A., a ani žalovaný nekontaktoval družstvo za účelom uzavretia zmluvy o nájme. Súd prvej inštancie následne uviedol obsah záverečných zhrnutí oboch strán sporu. Konštatoval, že žalovaný navrhol konanie prerušiť podľa § 161 ods. 1 písm. a) C.s.p. do právoplatného skončenia trestného konania (vedeného pod ČVS: ORP-566/3-VYS-B2-2016) s tým, že výsledok tohto trestného konania bude mať relevantný vplyv aj na toto konanie, pretože na jeho základe možno urobiť záver o dobromyseľnosti žalovaného a jeho konateľov, pričom sa preukáže nedôvodnosť a nepravdivosť tvrdení žalobcov.

12. Vec posúdil právne podľa ust. čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 39, § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 137 C.s.p.. Vychádzajúc z premisy, že Slovenská republika je demokratický a právny štát, ktorý kladie dôraz na ochranu, zákonné uplatňovanie a realizáciu základných práv a slobôd v bežnom živote svojich občanov, zdôraznil, že na ideu spravodlivosti sa kladie v občianskoprávných vzťahoch najvyšší možný dôraz, a jej uplatňovanie a aplikácia predstavuje neprekonateľnú metú, prostredníctvom ktorej možno pri niektorých sporných veciach prekonať hranice striktného a formálneho výkladu konkrétnych zákonných ustanovení, upravujúcich skúmaný právny vzťah, a usporiadať sporné vzťahy medzi stranami tak, aby to zodpovedalo prirodzenej požiadavke zachovania spravodlivosti, ochrany dobromyseľnosti a požiadavke uprednostnenia takého nositeľa uplatňovaných práv, ktoré sa javia v kontexte skúmaných skutočností, ako nesporné, jednoznačné a hlavne nepochybné. Uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal z charakteru vlastníckeho práva, ktorého ochrany sa žalobcovia v konaní domáhali. V tejto súvislosti vysvetlil, že vlastnícke právo predstavuje najvýznamnejšie vecné právo, ktoré umožňuje svojmu nositeľovi vec držať, túto užívať a najmä v kontexte charakteru tohto sporu s vecou nakladať. Nedotknuteľnosť vlastníctva a jeho ochrana je vyslovene upravená nielen v Ústave Slovenskej republiky, ale odkazuje na ňu aj priamo ustanovenie § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. Ustálil, že v konaní nebolo sporné, že W. Č.. XXX/X P. W. Č.. XXXX/XX zaťažuje duplicita zápisu vlastníckeho práva v prospech žalobcov a v prospech žalovaného. Rovnako nebolo sporné, že W. Č.. XXX/X bola na základe vyššie špecifikovaného geometrického plánu č. 17/08 zo dňa 17.03.2008 scelená a je súčasťou W. Č.. XXXX/XX, pričom k tomuto sceleniu došlo bez vedomia žalobcov (jeho vlastníkov), čo žalovaný nepoprel. Mal tiež za nesporné, že dlhodobu, a aj v súčasnosti je celý pozemok W.. Č.. XXXX/XX užívaný a obhospodarovaný Poľnohospodárskym družstvom Podunajské Biskupice (čo tvrdili žalobcovia, a potvrdili konateľ žalovaného A. C. P. B. J. V.). Uzavrel, že ani žalobcovia ani žalovaný sporný pozemok reálne neužívajú. Dospel potom k záveru, že naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení je daný, nakoľko jedine a výlučne autoritatívnym rozhodnutím súdu môže dôjsť k vyriešeniu spornej situácie a určeniu existencie vlastníckeho práva v prospech oprávneného vlastníka.

14. Ako prvotnú posudzoval okolnosť, ktorej zo strán svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnosti špecifikovanej v petite žaloby prostredníctvom priloženého geometrického plánu č. 06/2017 zo dňa 09.11.2017, ktorým došlo k vyňatiu pôvodne značenej W. Č.. XXX/X D. W. Č.. XXXX/XX, W. C. M. W. Y. M. XXXX V. bolo pridelené W. Č.. XXXX/XXX. Vychádzajúc z listinných dôkazov mal za preukázané, že pôvodná žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ sú vlastníkami W. Č.. XXX/X, keďže bola osvedčená časová a logická kontinuita a právna nadväznosť jednotlivých titulov nadobúdania od ich právnych predchodcov. Ako pôvodný titul figuruje výmer o prúde vlastníctva zo dňa 05.12.1950, následne po smrti otca pôvodnej žalobkyne 1/ nadobudla táto jeho podiel o veľkosti 2/4, čím sa stala vlastníčkou v podiele 3/4. Po smrti jej sestry, ako pôvodnej vlastníčky nehnuteľnosti na základe výmeru o prúde v podiele 1/4 nadobudol túto v rovnakom podiele žalobca 2/. Vyhodnotil, že vykonaným dokazovaním ustálil na strane žalobcov nielen existenciu nesporných titulov nadobudnutia vlastníckych práv k W.. Č.. XXX/X, ale aj skutočnosť, že títo nikdy nehnuteľnosťou nedisponovali, túto nescudzili, ani nepreviedli na inú osobu. Ich vlastnícke právo k nej mal potom za nesporne preukázané.

15. Vyhodnotil, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a neosvedčil kontinuitu nadobúdania vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti (následne začlenenej F. W. Č.. XXXX/XX), a to najmä existenciu samotného vlastníckeho práva k parcele u osoby H. A., resp. titulu, ktorý by svedčil v prospech ustálenia skutočnosti o jeho existencii. Z predkladaných listinných ani iných dôkazov nemohol ustáliť, že vlastnícke právo W.. A. K. W.. Č.. XXX/X existovalo, kedy vzniklo, na základe akého právneho titulu a prípadne od akého subjektu bolo odvodené. Len odkaz na údajnú (v konaní ničím neosvedčenú) existenciu zmlúv z roku 1967 v následnej kúpnej zmluve zo dňa 22.06.2008 (kde už W.. A. figuroval ako predávajúci) vyhodnotil za nepostačujúce. Zdôraznil, že aby súd v civilnom sporovom konaní, ovládanom princípom kontradiktórnosti, mohol zobrať na zreteľ existenciu určitej skutočnosti ako fakt, musel by mať túto riadne a nepochybne preukázanú. V tomto kontexte poukázal na to, že nielenže nemal k dispozícii údajné kúpne zmluvy z roku 1967, na základe ktorých mal vlastnícke právo nadobudnúť W.. A.Á., P.le ich samotnú existenciu mal za spochybnenú už tým, že sa nenachádzajú v žiadnom dostupnom archíve, či registri. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že zmluvy museli existovať, a že existencia vlastníckeho práva W.. A. je nesporná, nakoľko správa katastra a overovateľ geometrického plánu v roku 2008 povolili vklad vlastníckeho práva v prospech W.. Q., a teda nemohli mať o týchto skutočnostiach žiadnu pochybnosť. V tejto súvislosti ozrejmil, že vyvodzovanie existencie určitej skutočnosti len z domniek, ktoré samé o sebe nemožno preskúmať, keďže vkladový spis č. V 22584/08 sa stratil, nepovažoval za prípustné. Vysvetlil, že na osvedčenie existencie určitej skutočnosti musí strana sporu predložiť relevantné dôkazy, z obsahu ktorých možno prijať konkrétne a reálne závery, nielen postaviť určitú domnienku a na jej základe vyvodzovať existenciu rozhodnej skutočnosti. V tejto súvislosti poukázal na to, že existenciu vlastníckeho práva W.. A. spochybňujú aj ďalšie okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, a to, že v čase údajného scudzenia nehnuteľností v roku 2008 bol W.. A. starší človek, ktorého už v tomto konaní nebolo možné konfrontovať a vypočuť z dôvodu jeho úmrtia, to že zmluva z roku 2008 bola uzavretá s V. Q., ktorého ako bezdomovca rovnako nebolo možné pre účely konania zabezpečiť, tiež neosvedčená existencia zmlúv z roku 1967, a napokon pochybne stratený vkladový spis V 22584/08. Všetky tieto okolnosti, vo svojom spojení, vzbudzujú dôvodné pochybnosti o existencii vlastníckeho práva W.. A.. Pre účely tohto konania potom ustálil, že W.. A. v čase prevádzania parcely č. 571/3 v roku 2008 nesvedčilo vlastnícke právo k nej, preto ani následní nadobúdatelia sa nestali jej vlastníkami. Zdôraznil, že nikdy nemožno previesť viac práv, ako disponujúci subjekt k danej veci sám má.

16. Konštatoval, že obrana žalovaného spočívala najmä v tvrdení, že ako nadobúdateľ vychádzal zo zápisov vlastníckych práv v katastri nehnuteľností, kde vlastníctvo prevádzateľa nebolo spochybnené, pričom žalovaný tvrdil, že nemal vedomosť o spornosti a ani duplicitu zápisu vlastníckeho práva, bol dobromyseľný pri nadobúdaní vlastníctva, ako aj pri realizácii jednotlivých scudzovacích úkonov. Súd prvej inštancie dospel po preštudovaní obsahu listinných dôkazov, výsluchu strán sporu a svedkov, ako aj s prihliadnutím na postoj konateľa žalovaného V. N. k záveru, že dobromyseľné nadobúdanie vlastníckeho práva žalovaným k parcele č. 5842/29 nebolo z viacerých dôvodov osvedčené. Uviedol, že už samotné neosvedčenie vlastníckeho práva W.. A.N. k prevádzaným nehnuteľnostiam vzbudzuje pochybnosti, ktoré ešte umocňuje ďalší postup pri nakladaní s nehnuteľnosťou, ktorá bola v pomerne krátkom čase predmetom scudzovacích zmlúv medzi subjektami, ktoré boli či už príbuzenskými alebo obchodnými vzťahmi viazané na spoločnosť BASIC s.r.o. Pochybnosti vzbudila aj osoba W.. V. Q., ktorého prítomnosť nebolo možné v konaní zaistiť, pričom k jeho identite sa presvedčivo nevedel vyjadriť ani B. Q. N., otec konateľa žalovaného, ktorý najskôr poprel, že by ho poznal, v následnej konfrontácii s obsahom listinných dôkazov nepoprel uzavretie kúpnej zmluvy s touto osobou, nevedel si na neho však vizuálne spomenúť. Celkový výpoveď Q. N. (a to ku všetkým okolnostiam) vyhodnotil ako vyhybavú, keď sa k skutkovým veciam vyjadroval len následne v konfrontácii s obsahom spisu, aj to neurčito, pričom celkový nepresvedčivý charakter jeho výpovede umocňuje a osvedčuje najmä nahrávka zo súdneho pojednávania (na ktorú súd prvej inštancie odkázal).

17. Za účelové vyhodnotil aj následné konanie žalovaného, jeho konateľov a B. Q. N.. M. W. T. B. Q. N. súdu nevysvetlil dôvod kúpy pozemku od p. Q.Í. (budovanie elektrovoltarických článkov a „možno“ pestovanie zeleniny hodnotil za nepresvedčivé), ani dôvod prečo ho chcel následne predať údajne výhodnému kupcovi. Následné údajné poskytnutie pôžičky od B. V. N., jej nevrátenie, postup v podobe zaistenia si predkupného práva na sporný pozemok z dôvodu „právnej istoty“, že bude pôžička vyplatená, sa v kontexte nasledujúcich úvah javí tiež ako účelové konanie. Súd prvej inštancie uviedol, že ak by aj vychádzal z toho, že B. V. N. poskytol otcovi pôžičku (čo okrem ich tvrdení nebolo ničím osvedčené, teda minimálne v rozsahu, že táto pôžička aj reálne bola poskytnutá) a chcel si jej vrátenie zabezpečiť, je otázne z akého dôvodu nadobudla predkupné právo k nehnuteľnosti z dôvodu uzavretia kúpnej

zmluvy na spoluvlastnícky podiel 1/200 spoločnosť žalovaného, ktorá nielen že vyplatila kúpnu cenu 3.000 eur, ale v exekučnom konaní ešte aj sumu 41.000 eur. Až takto vymožená suma bola v časti vyplatená K. V. N.. Vyhodnotil, že v podstate došlo len k prelivu prostriedkov na účely získania spornej nehnuteľnosti v exekúcii. Pochybnosti vzbudzovala aj výpoveď B. Q. N., ktorý opisoval, že medzi ním a synom dochádzalo k viacerým pôžičkám, syn ho nikdy do ich vrátenia netlačil, len v tomto prípade, pričom nevedel uviesť, prečo sa s tým syn tak ponáhlal. Okrem toho pôsobí ako vyslovene účelové, že hoci po schválení príklepu a následnom nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu 199/200 na nehnuteľnostiach žalovaným, došlo k vyplateniu sumy 41.000 eur, z ktorej bola časť použitá na uspokojenie pohľadávky V. N. M. Y. Q. N.govi vo výške 31.069,83 eur, stále zostala časť jeho uplatňovanej pohľadávky vo výške asi 20.000 eur (ako oprávneného z notárskej zápisnice) neuspokojená. Napriek tomu žiadal V. N. o zastavenie exekúcie, ku ktorej následne aj došlo. Jeho údajná pohľadávka na základe poskytnutej pôžičky teda zostala z veľkej časti neuspokojená.

18. Následné prevody nehnuteľnosti v pomerne v krátkych časových intervaloch medzi konateľmi žalovaného, žalovaným a obchodne aj personálne spriaznenou firmou UNIT. ING, s.r.o. podľa názoru súdu prvej inštancie len dotvárali celkový obraz neštandardného, nie bežného a pochybného postupu. Ustálil, že k prevodom sporného pozemku došlo zo začiatku medzi osobami, ktoré vlastníckym právom k týmto nedisponovali, ktoré nemožno vypátrať ani individualizovať, a následne sa dostali do dispozície otca konateľa žalovaného. Ten údajne uzavrel zmluvu o pôžičke so synom - konateľom žalovaného V. N. (ktorý tým že sa nedostavoval na súdne pojednávania bez uvedenia konkrétneho a hlavne relevantného dôvodu svojej neúčasti, vyvolal na strane súdu pochybnosti a dojem, že sa snaží vyhnúť konfrontácii a výpovedi pred súdom), bol vyhotovený exekučný titul - notárska zápisnica o uznaní dlhu, odpredaná časť nehnuteľností za účelom získania predkupného práva k nim, nehnuteľnosť bola exekvovaná, čo vyvolalo a ustálilo právny stav originárneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, táto bola následne delená a prevádzaná medzi žalovaným a konateľmi žalovaného, až sa následne definitívne dostala do vlastníctva žalovaného. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že uvedený postup navodzuje pochybnosti o údajnej dobromyseľnosti žalovaného. Uviedol, že neuveril tomu, že vzťahy medzi Y. Q. N. P. B. V. N. sa zhoršili, nakoľko Q. N. naďalej preukázateľne participuje na obchodných aktivitách svojho syna (tu poukázal na výpisy z Obchodného registra spoločnosti SEMIRAMIS, s.r.o.). Považoval za nepochybné, že žalovaný má obchodné záujmy v danej lokalite, keď nepoprel, že v nej nadobúda akékoľvek nehnuteľnosti, pričom sa v konaní vyhýbal uvedeniu konkrétneho obchodného dôvodu. Súd prvej inštancie konštatoval, že jeho konanie sa javí inak v kontexte uznesenia OR PZ Bratislava II č. ČVS: ORP-566/3-VYS-B2-2016 zo dňa 20.12.2018, ktorým došlo k začatiu trestného stíhania pre zločiny podvodu práve v súvislosti s nakladaním (aj) so spornou nehnuteľnosťou a v kontexte tej skutočnosti, že sa má jednať o lokalitu, na ktorej sa mala stavať diaľnica a rýchlostná cesta, i keď pre účely tohto konania považoval predmetné uznesenie len za sekundárny dôkaz, osvedčujúci prvotný zásah orgánu činného v trestnom konaní. Za ďalší moment navodzujúci pochybnosti o dobromyseľnosti žalovaného vyhodnotil skutočnosť, že pri scudzovacích zmluvách boli pomerne vysoké kúpne ceny uhrádzané k rukám predávajúcich bez potvrdenia. Obdobne to bolo aj pri údajne poskytnutej pôžičke Q. N., kedy sa musí vychádzať z toho, že táto zmluva predstavuje vždy reálnu zmluvu, teda na to, aby vznikla je nutné aj odovzdanie poskytovanej finančnej čiastky poskytovateľom druhej zmluvnej strane. V kontexte všetkých týchto skutočností nepostačovalo súdu prvej inštancie len tvrdenie zmluvných strán o poskytnutí pôžičky.

19. Vychádzal zo záveru, že dobromyseľnosť žalovaného v rámci postupu nadobúdania spornej nehnuteľnosti (s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti) nebola osvedčená. Postup žalovaného, jeho jednotlivé kroky smerujúce k nadobudnutiu nehnuteľnosti, nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie vyhodnotiť ako bežné postupy. Uviedol, že jednotlivé kroky žalovaného smerujúce k prevodom nehnuteľností, najmä po ich skúmaní vo vzájomných súvislostiach, vzbudzujú dojem organizovaného cieľavedomého postupu. Bol to žalovaný, ktorý v prípade, že chcel byť v konaní úspešný a osvedčiť dobromyseľné nadobúdanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, mal produkovať presvedčivé dôkazy túto skutočnosť preukazujúce. Žalobcovia naopak existenciu svojho vlastníckeho práva nielenže kontinuálne preukázali, ale zároveň v ich konaní, na rozdiel od konania a postupu žalovaného, nemožno nájsť postupy nie bežného charakteru, ktoré by mali za cieľ obchádzať zákon, alebo tento využívať na nastolenie zdania zákonného usporiadania pomerov. Preto, hoci je nepochybná teória o originárnom spôsobe nadobudnutia vlastníctva žalovaným z dôvodu realizovanej exekúcie za účasti súdu (ktorý udelil potrebný príklep) a taktiež je nutné uplatňovať ustanovenie § 61 Exekučného poriadku (v rozhodnej dobe platné a účinné), nemožno opomenúť konfrontovať celú postupom žalovaného nastolenú právnu situáciu so všetkými zistenými okolnosťami. Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru Ústavného súdu

SR prijatého v náleze I. ÚS 726/2016-53, v ktorom (obdobne ako v tomto konaní) súd konfrontoval práva nadobúdateľa nehnuteľnosti na ochranu svojho majetku a základné právo pôvodného vlastníka. V tomto konaní sa priklonil k názoru, že v takýchto prípadoch, kedy dochádza k hraničnej konfrontácii dvoch spôsobov vyjadrenia obsahu a spôsobu nadobúdania vlastníckeho práva a jeho ochrany, a úspešná môže byť v konaní len jedna strana, je práve aplikácia idey spravodlivosti rozhodujúca a určujúca. Je nutné zvažovať všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, hľadať medzi nimi súvislosti a tieto individualizovať za účelom uprednostniť práva tej strany, ktoré sa javia v celom kontexte ako dané a najmä nevzbudzujúce dôvodné pochybnosti o ich samotnej existencii. Vyhodnotil, že vlastnícke právo žalobcov ako pôvodných vlastníkov bolo osvedčené a nespochybnené. Naproti tomu spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného nielenže vykazoval znaky účelovosti, ale tento odvodzoval svoj nárok od neexistujúceho právneho titulu resp. titulu, ktorého existencia v konaní nebola ničím preukázaná. Ako uvádza aj Ústavný súd SR, bolo by formalistické rozhodnúť iba na základe právneho názoru o originárnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva v exekučnom konaní, takýto postup by nerešpektoval nielen Ústavu SR ale aj medzinárodné dokumenty, upravujúce základné ľudské práva a slobody. V tejto súvislosti súd prvej inštancie dodal, že hoci v rámci exekučného konania ingeroval pri nadobúdaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalovaného aj štát prostredníctvom štátnych orgánov (súdu), tieto v exekučnom konaní postupovali prísne formalisticky, neskúmali iné okolnosti ani súvislosti, a preto v prípade navodenia a vzniku duplicity vlastníckeho práva, kedy musí opätovne pre vyriešenie spornej otázky zasiahnuť súd, je možné na ne neprihliadať, resp. ich hodnotiť ako materiálne nesprávne a reparovateľné. Preto žalobe žalobcov vyhovel.

20. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného OR PZ v Bratislave II, ČVS: ORP- 566/3- VYS-B2-2016 odôvodnil právne ust. § 164 C.s.p., keď vyhodnotil, že prerušenie konania do skončenia trestného konania by bolo neúčelné a spôsobilo by to jeho zbytočné predlžovanie. Súd prvej inštancie uviedol, že v tomto konaní bol povinný sám, na základe vlastného procesného postupu, rozsahu návrhov na vykonanie dokazovania a v kontexte tvrdení strán sporu, skúmať rozhodujúce skutočnosti, určujúce danosť uplatňovaného nároku. Skúmal dôvodnosť nadobudnutia vlastníckeho práva, relevanciu právnych titulov jeho nadobudnutia, existenciu dobromyseľnosti na strane žalovaného. Na základe týchto okruhov svojho skúmania a ustaľovania skutkových okolností, nebolo pre neho smerodajné ani rozhodujúce, či a akým spôsobom rozhodol orgán činný v trestnom konaní, prípadne súd v rámci trestného konania. Výsledok začatého trestného konania by ani nemal vplyv na výsledky už vykonaného dokazovania v tomto konaní, nakoľko aj v prípade nevyvodenia žiadnej trestnej zodpovednosti, súd v civilnom konaní ustaľoval, zisťoval a vyhodnocoval skúmané okolnosti, v kontexte a rozsahu noriem iných právnych predpisov a iných teoretických koncepcií ako v trestnom konaní, najmä otázku dobrých mravov, nedobromyseľného konania a celkovo otázku konfliktu dvoch formálne deklarovaných vlastníckych práv. Z uvedeného dôvodu prijal záver, že na prerušenie tohto súdneho konania nie je dôvod.

21. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a plne úspešným žalobcom priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v celom rozsahu včas odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úvodom zrekapituloval, že žalobcovia svoj nárok odôvodňujú duplicitným vlastníctvom k tej istej nehnuteľnosti, ktorá je evidovaná tak na R. Č.. XXXX P. W. Č.. XXX/X, P. P. na R. Č.. XXXX P. W. Č.. XXXX/XX. K. D. W. Č.. XXX/X v evidencii katastra z parcely registra „E“ na „C“ došlo na základe geometrického plánu č. 17/08 zo dňa 17.03.2008 vypracovaného spoločnosťou ArtGeo, s.r.o., ktorým došlo k zameraniu a W. W. Č.. XXX/X - T. Y. M. XXXXX V.X W. D. M. M. Č.. XXXX, W.. Č.. XXX/X - T. Y. M. XXXXX V.X D. M. M. Č.. XXXX P. W. Č.. XXX/X, W. M. N. W. Č.. XXXX/X Y. M. XX V.X P. Č.. XXXX/XX. Tento geometrický plán bol vložený do katastra nehnuteľností spolu s kúpnu zmluvou uzavretou dňa 22.07.2008, ktorou predávajúci H. A. previedol na kupujúceho V. Q. okrem iných pozemkov aj W. Č.. XXX/X, ktorá zanikla v zmysle vypracovaného geometrického plánu a stala sa súčasťou W. Č.. XXXX/XX. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že neuniesol dôkazné bremeno v tom zmysle, že by osvedčil kontinuitu nadobúdania vlastníckeho práva k sporenej parcele č. 571/3, neskôr začleneney

do parcely č. 5842/29, a to najmä, že nepreukázal existenciu samotného vlastníckeho práva k nej u H. A., resp. titul, ktorý by svedčal v prospech ustálenia skutočnosti o jeho existencii. S poukazom na ust. § 31 zákona č. 162/1995 Z.z. dôvodil, že výsledkom návrhu na zápis vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy medzi pánom A. P. W. Q. A. T. Y. W. M., W. K. C. T. F. B. Y. až po tom, čo mal preukázané splnenie zákonných podmienok pre povolenie vkladu. Mal potom za to, že nakoľko došlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva v prospech W. Q., tak je možné bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že správny orgán nemal žiadnu pochybnosť o práve nakladať s nehnuteľnosťami prevádzajúcim, a teda mal za preukázané, že W. A. bol platným vlastníkom. Na uvedenom podľa žalovaného nemôže nič zmeniť ani strata spisu, ktorá nespôsobuje nelegitímnosť nadobudnutého vlastníckeho práva. Žalovaný sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie o jeho nedobromyseľnosti pri nadobudnutí parcely č. 5842/29 z dôvodu scudzovacích zmlúv uzavretých medzi subjektami, ktoré boli v príbuzenskom alebo v obchodnom vzťahu viazané na žalovaného, ako aj fakt, že ohľadne identity W. Q. sa presvedčivo nevyjadril ani Q. N.. Vo vzťahu ku kúpe podielu o veľkosti 1/200 na parcele č. 5842/29 uviedol, že jej dôvodom bola existencia pohľadávky V. N. M. Q. N. titulom nevrátenej pôžičky. Po uplynutí splatnosti sa V. N. domáhal vrátenia pôžičky, pričom s dlžníkom sa dohodli, že mu prevedie aspoň minimálny podiel na pozemku, čím veriteľ nadobudol k predmetnému pozemku predkupné právo. Z dôvodu podnikateľských aktivít žalovaného v danej oblasti, kde sú V. N. B. B. A. C. m spoločníkmi a zároveň aj konateľmi, bol predmetný podiel prevedený nie na V. N., ale na žalovaného, na ktorého sa v rozhodnom období prevádzalo čo najviac vlastníckych práv k pozemkom v záujmovej oblasti. Za uvedený podiel zaplatil žalovaný kúpnu cenu vo výške 3.000 eur, nakoľko nebol s osobou dlžníka v žiadnom záväzku a ani inom vzťahu a zároveň uvedeným postupom mal veriteľ V. N. stále vedomosť o tom, ako dlžník s pozemkami, na ktorých žalovaný získal spoluvlastnícky podiel, nakladá. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že V. N. zastavil exekúciu napriek tomu, že svoju pohľadávku nemal uspokojenú. Vysvetlil, že voči dlžníkovi Q. N. prebiehali dve exekúcie. Prvá exekúcia bola vedená na úrade exekútora V. V. D., keďže po prevode časti podielu sa vzťahy medzi veriteľom a dlžníkom zhoršili, výsledkom čoho bolo, že dlžník prestal komunikovať. Z uvedeného dôvodu potom veriteľ pristúpil k exekúcii, do ktorej bola okrem iných pozemkov zahrnutá aj parcela č. 5842/29. Exekúcia bola následne zastavená, nakoľko dlžník časť dlhu veriteľovi vrátil a bola dohodnutá nová splatnosť dlžnej istiny. Vyjadril názor, že ak by mal byť žalovaný nedobromyseľný, tak k zastaveniu exekúcie by nedošlo a nehnuteľnosti vrátane W. Č.. XXXX/XX by boli vydražené. K vydraženiu napokon došlo až po tom, čo si dlžník opakovane nespĺnil svoj záväzok ani v poskytnutej lehote. Nakoľko dlžník opätovne neuhradil zostávajúci dlh, veriteľ opätovne podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorá sa už vykonala, ktorá nebola zastavená, a v rámci ktorej žalovaný využil predkupné právo a stal sa vlastníkom dražených pozemkov, vrátane W. Č.. XXXX/XX. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že B. Q. N. nevedel vysvetliť dôvod kúpy pozemkov. Konštatoval, že svedok jednoznačne pomenoval, že účelom kúpy bolo vybudovať fotovoltaické články, resp. za účelom rastlinnej výroby, keďže predmetné pozemky, vrátane W. Č.. XXXX/XX, mali všetky predpoklady pre oba tieto podnikateľské zámery. Zároveň podľa žalovaného z výpovede tohto svedka vyplýva, že neexistovala žiadna spolupráca, sprostredkovanie, či iný úkon, ktorými by sa žalovaný, alebo V. N., Č. A. C. mali spolupodieľať pri kúpe pozemku Q. N. Y. W. Q., a to z dôvodu, že o kúpe pozemku W. Q. N. nemali vedomosť, keďže sa jednalo výlučne o jeho aktivitu. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie tvrdným neštandardným prevodom v krátkych časových intervaloch W. Č.. XXXX/XX medzi žalovaným, konateľmi žalovaného a spoločnosťou UNIT.ING, s.r.o. uviedol, že spoločnosť UNIT.ING, s.r.o. nikdy nebola vlastníkom W. Č.. XXXX/XX. Ďalej tvrdil, že prevody spoluvlastníckych podielov na predmetnej parcele boli nevyhnutné pre zabezpečenie podnikateľských aktivít žalovaného súvisiacich s realizovaním jednoduchých pozemkových úprav, keďže predmetná parcela sa stala hraničným pozemkom, pri ktorom mohla nastať situácia, že vlastníkom susediaceho pozemku bude blokovať ich realizáciu. Nadobudnutím čo i len malého spoluvlastníckeho podielu však pri vzniku takejto situácie by nasledovala reálna deľba predmetnej parcely tak, že sa z nej odčlení úzky pás, ktorý bude hraničným a jeho vlastníkom sa stanú konatelia, ktorí boli iba minoritnými spoluvlastníkmi a tak ochránia záujmy žalovaného, ktorý bude môcť plynule pokračovať v podnikateľských zámeroch spojených s jednoduchými pozemkovými úpravami. Keďže sa však následne žalovaný stal vlastníkom ďalšej parcely, predmetná parcela prestala byť hraničnou a žalovaný sa preto opäť mohol stať výlučným vlastníkom predmetnej parcely v podiele 1/1.

23. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie považoval za dôkaz uznesenie OR PZ Bratislava II, ČVS: ORP-566/3-VYS-B2-2016 zo dňa 20.12.2018 a v tejto súvislosti tvrdil, že v rámci toho štádia trestného konania sa iba začínajú procesné úkony, na základe ktorých sa overujú skutočnosti uvedené v trestnom oznámení a zisťuje sa, či existujú také skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali záver

spáchania trestného činu konkrétnou osobou. Ani fakt, že by došlo k vzneseniu obvinenia voči konkrétnej osobe však nie je možné považovať za takýto dôkaz v tomto konaní, keďže ani toto rozhodnutie nie je finálnym rozhodnutím o vine či nevine. V tejto súvislosti vytkol súd prvej inštancie, že pri svojom rozhodovaní zoberal na zreteľ jedine a výlučne skutočnosti tvrdené žalobcami, keď ignoroval uznesenie OR PZ Bratislava II zo dňa 26.01.2016 vedenom pod ČVS: ORP - 1679/3-VYS-B2-2015, v ktorom bolo konštatované, že V. Q. predmetné pozemky riadne nadobudol na základe kúpnej zmluvy od H. A.. S poukazom na nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 165/11 zo dňa 11.05.2011, sp. zn. II. ÚS 77/2000 zo dňa 23.01.2001, sp. zn. III. ÚS 247/14 zo dňa 28.01.2016 ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016 zhrnul, že o dobromyseľnosti žalovaného, či jeho právnych predchodcov pri nadobudnutí vlastníckeho práva aj k parcele č. 5842/29 svedčí časová os nadobúdania, listinné dôkazy, výpovede o dôvodoch a spôsoboch nadobúdania podporené dokumentami úradného charakteru a samotné zápisy na listoch vlastníctva. Namietal, že súd prvej inštancie vo vzťahu k originárnemu spôsobu nadobúdania vlastníctva z dôvodu realizovanej exekúcie poukazyval na nález Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 726/2016-53, zo dňa 08.03.2017, ktorý ale podľa žalovaného nie je na prejednávany prípad aplikovateľný, nakoľko tento sa týka exekúcie, kde bol preukázaný trestný čin v súvislosti s nadobudnutím nehnuteľnosti, kde bolo preukázané podvodné konanie a nedobromyseľnosť. Vysvetlil, že obsahom vtedy platného ust. § 61 Exekučného poriadku je zabezpečiť právnu ochranu a istotu nadobúdateľov vecí v exekučnom konaní, ktorých vlastnícke právo k takto nadobudnutým veciam je považované za originárny spôsob nadobudnutia vlastníctva. Uvedené podľa žalovaného znamená, že vlastnícke právo sa nadobúda bez ohľadu na vlastnícke právo predchodcu, i bez ohľadu na to, či jednotlivá vec bola niekedy vo vlastníctve iného. Exekučné konanie je preto možné označiť za nenávratné a konečné. Navyše správnosť a zákonnosť priebehu celej exekúcie bola potvrdená aj súdom, ktorého rozhodnutie sa pre príklep podľa ust. § 148 Exekučného poriadku vyžaduje. Pred schválením príklepu exekučný súd preskúmava legálnosť celého priebehu prípravy, ako aj samotného priebehu dražby, skúma realizované úkony exekútora, ako aj listiny týkajúce sa exekučnej veci. Až po preukázaní zákonného postupu súd vydá rozhodnutie o schválení, či neschválení príklepu. Záverom ešte žalovaný uviedol, že podáva odvolanie aj voči tej časti napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na prerušenie konania do času právoplatného skončenia trestného konania vedeného OR PZ Bratislava II pod ČVS: ORP - 566/3-WS-B2-2016 zo dňa 20.12.2018. Argumentoval, že výsledok tohto trestného konania bude mať relevantný vplyv na prejednané konanie, keďže na základe jeho skončenia možno urobiť záver o dobromyseľnosti žalovaného, resp. jeho konateľov. Výsledkom trestného konania sa podľa žalovaného finálne ustáli a preukáže nedôvodnosť a nepravdivosť domnienok, ktoré sú základom výroku rozsudku, a preto existuje relevantný dôvod pre prerušenie konania.

24. K odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považujú za vecne a právne správny, vychádzajúci zo správne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci, z náležitých a správnych dokazovaní a vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, a preto navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil. Uviedli, že v konaní preukázali, že sú platnými a nespochybniteľnými vlastníckymi W. Č.. XXX/X, a to pôvodná žalobkyňa 1/ v podiele 3/4 a žalobca 2/ v podiele 1/4 a z dôvodu jej zlúčenia s W. Č.. XXXX/XX tým i vlastníckymi častí W. Č.. XXXX/XX o výmere XXX V.X, K. N. N. M. W. K. W. Č.. XXX/X na tretiu osobu, nikdy si neobjednali geometrický plán č. 17/08, nedali súhlas na jeho vyhotovenie, ani na zlúčenie W. Č.. XXX/X B. W. Č.. XXXX/XX. Ďalej bolo podľa žalobcov v konaní preukázané, že nikdy s W. Č.. XXX/X nenakladali, túto neprevádzali, ani inak nescudzovali, nerozdeľovali a nezlučovali s inou parcelou. Mali za to, že preparcelovaním W. Č.. XXX/X P. Q. W. K. J. W. N. M. W. K. W. Č.. XXX/X, P. teda nestratili vlastnícke právo ani k časti W. Č.. XXXX/XX, ktorú tvorí pôvodná W. Č.. XXX/X. Vo vzťahu k prevodom W. Č.. XXX/X P. W. Č.. XXXX/XX zopakovali, že všetky úkony, kroky a postupy, počnúc prevodom parcely č. 571/3 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.06.2008 povolenej pod V-22584/08 z H. A. na V. Q., D. W. Č.. XXX/X jej začlenením do novovytvorenej parcely Č.. XXXX/XX na základe geometrického plánu č. 17/08, končiac nadobudnutím W. Č.. XXXX/XX v spoluvlastníckom podiele 199/200 žalovaným v exekučnom konaní sp. zn. EX 227/2009, boli vykonané na základe vopred premysleného a dojednaného plánu s jediným cieľom, a to založiť spoluvlastnícky vzťah žalovaného a budúceho dlžníka k parcele Č.. XXXX/XX P. F. W. Č.. XXXX/XX v určitom spoluvlastníckom podiele do exekučného konania, v ktorom žalovaný ako druhý podielový spoluvlastník túto parcelu odkúpi podľa ust. § 166 ods. 2 Exekučného poriadku platného a účinného do 31.03.2017 a tak originárnym spôsobom s poukazom na ust. § 61 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 nadobudne vlastnícke právo k W. Č.. XXXX/XX v podiele 199/200.

Konštatovali, že v konaní preukázali, že H. A. nikdy nebol vlastníkom W. Č.. XXX/X, a teda nikdy nebol jej oprávneným prevodcom, nakoľko v evidencii katastra nehnuteľností neexistuje jediný zápis alebo záznam o vlastníctve tejto parcely H. A.. Kúpne zmluvy RI 948/67 a RI 956/67, ktorými mal H. A. údajne nadobudnúť do vlastníctva predmetnú parcelu neexistujú, keďže v archíve alebo v registri nie je žiadna zmienka o uvedených zmluvách, ako ani o osobe, od ktorej mal H. A. nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej parcele. V kontexte so stratou katastrálneho spisu V 22584/2008, v spojení s neexistenciou kúpnych zmlúv RI 948/67 a RI 956/67, je preto vylúčený čo i len náznak dobromyseľnosti žalovaného konajúceho prostredníctvom konateľov V. N. P. A. C., ako i právnych predchodcov žalovaného, a sice A. C., V. N., Q. N., V. Q. P. H. A. W. N. W. Č.. XXXX/XX, T. W. Č.. XXX/X. S poukazom na zásadu nemo plus iuris sú tak absolútne neplatné všetky prevody W. Č.. XXX/X P. W. W. Č.. XXXX/XX. Žalovaný sa tak nestal platným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/200 k paT. Č.. XXXX/XX C. K. D. L. B. Q. N. povolenej pod V-11789/2009 a z tohto dôvodu nespĺňal ani podmienku odkúpenia spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 199/200 k parcele č. 5842/29 podľa ust. § 166 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, pretože ako nevlastník podielu 1/200 nemal žiadne predkupné právo k spoluvlastníckemu podielu Q. N. o veľkosti 199/200. Nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 199/200 žalovaným k W. Č.. XXXX/XX podľa ust. § 166 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 je preto z tohto dôvodu absolútne neplatné, nezákonné a právne neúčinné. Uviedli, že žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal dobromyseľnosť žiadneho z kupujúcich, či už W. Č.. XXX/X alebo W. Č.. XXXX/XX. Podľa žalobcov vyplýva nedobromyseľnosť všetkých kupujúcich zo skutočností, že v rámci všetkých prevodných zmlúv týkajúcich sa W. Č.. XXX/X a W. Č.. XXXX/XX v období rokov 2008 až 2012, vrátane k nim vykonaných geometrických plánov, nešlo o bežné prevody nehnuteľností s cieľom ich reálneho vlastníctva a užívania zo strany kupujúcich, ale išlo o formálne, vopred naplánované prevody medzi osobami, ktoré sa navzájom poznajú, s cieľom zabezpečiť si predkupné právo a kontrolu nad parcelami. Všetky následné prevody týchto parciel, resp. ich delenie a následné vyporiadanie medzi sebou navzájom nemajú podľa žalobcov iné logické vysvetlenie, iba to, že ich jediným zámerom bolo nadobudnutie väčšinového podielu k W. Č.. XXXX/XX žalovaným v exekúcii, s cieľom požívať ochranu ako originárny vlastník s odkazom na ust. § 61 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. Vo vzťahu k aplikácii ust. § 61 Exekučného poriadku uviedli, že predmetné ustanovenie sa už v platnom a účinnom Exekučnom poriadku nenachádza. Podľa pôvodného znenia ust. § 61 Exekučného poriadku, účastník, ktorý v exekučnom konaní zmeškal procesný úkon, nemôže sa domáhať, aby mu bolo povolené ho znovu vykonať. Dali do pozornosti, že účinky tohto pôvodného ustanovenia boli v náleze Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 58/2010 spochybnené a predmetné ustanovenie bolo novelou Exekučného poriadku dávno prelomené. Poukázali na ustálenú rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej jednou zo základných zásad exekučného konania je, že oprávnený má byť uspokojovaný výlučne z majetku povinného, a nie z majetku tretej osoby. Vyjadrili potom názor, že nález Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 726/2016 - 53 zo dňa 08.03.2017 je jednoznačne aplikovateľný na prejednávany prípad, keďže sa v ňom posudzuje takmer zhodný prípad s prípadom, ktorý je predmetom tohto konania. Z citovaného nálezu Ústavného súdu SR tiež vyplýva, že samotné rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nie je dôkazom o originárnom nadobudnutí vlastníckeho práva k veci a toto rozhodnutie je prelomiteľné rozhodnutím súdu, v súvislosti s čím je daný priamy pokyn všeobecným súdom skúmať dobromyseľnosť jednotlivých kupujúcich. Jedine v prípade, ak bude táto dobromyseľnosť preukázaná, je možné nadobudnúť vec titulom exekučnej dražby. Bez preukázania dobromyseľnosti tento spôsob nadobudnutia vlastníctva nie je možné akceptovať a týmto spôsobom tak poskytnúť väčšiu ochranu nadobúdateľovi majetku v dražbe pred pôvodným vlastníkom. Rozsudok súdu prvej inštancie je vykonateľný a pre jeho vykonateľnosť, t.j. zápis vlastníckeho práva žalobcov k novovytvorenej W. Č.. XXXX/XXX na základe geometrického plánu č. 06/2017 je možný, bez ohľadu na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava, sp. zn. 37Er/677/2009. Zhrnuli, že všetky námietky žalovaného uvedené v jeho odvolaní považujú za účelové, neobsahujú žiadne relevantné odvolacie dôvody a nie sú podložené relevantnou právnou ani skutkovou argumentáciou.

25. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov vo vzťahu k prevodom W. Č.. XXXX/XX uviedol, že uvedeným konaním len chránil svoju podnikateľskú činnosť, ktorú realizuje v danej oblasti. Nikdy nezatajoval spôsoby nadobúdania, či prevodu, nikdy tieto úkony neskrýval a od samotného počiatku sporu objasňuje pohnútky svojho konania. V ďalších častiach svojho vyjadrenia už len opakoval svoje predošlé prednesy, prípade citoval z podaného odvolania a vo vzťahu k aplikácii ust. § 61 Exekučného poriadku citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo 60/2017 zo dňa 31.10.2018. Záverom skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že vlastníctvo W. Č.. XXXX/XX nadobudol v dobrej viere je na neho potrebné hľadieť ako na právoplatného vlastníka predmetnej parcely.

26. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcov k jeho odvolaniu sa vyjadrili pôvodná žalobkyňa 1/ a žalobca 2/, ktorí v plnom rozsahu zotrvali na všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych prednesoch. Tvrdenia žalovaného týkajúce sa údajného nepreukázania nedobromyseľnosti žalovaného žalobcami považujú žalobcovia za špekulatívne a zavádzajúce, keďže súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku riadne a dostatočne vysporiadal s otázkou dobromyseľnosti na strane žalovaného a jeho právnych predchodcov. Opätovne zdôraznili, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považujú za vecne a právne správny, zákonný, riadne a dostatočne odôvodnený a odvolanie žalovaného za nedôvodné.

27. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

28. Dňa 15.04.2021 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie právnej zástupkyne pôvodnej žalobkyne 1/ a žalobcu 2/, v ktorom oznámila, že žalobkyňa 1/ dňa 21.03.2021 zomrela. Odvolací súd uznesením č.k. 10Co/44/2020-535 zo dňa 10.02.2022 odvolacie konanie prerušil do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiťke - pôvodnej žalobkyne 1/ Alžbete Szelepcsényiovej, vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 38D/361/2021. Dňa 14.12.2022 bolo odvolaciemu súdu doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 38D/361/2021-127, Dnot 55/2021 zo dňa 03.10.2022, právoplatné dňa 25.10.2022, podľa ktorého právnymi nástupcami poručiťky, teda pôvodnej žalobkyne 1/ sú: X/ V. S.Á., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, A. P. X/ P. B., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XXX/XX, Č.. B. W. W. K. W. Č.. XXX/X o veľkosti 3/4 (t.j. právo, o ktoré v tomto konaní ide) v dedičskom konaní špecifikovaný ako nehnuteľný majetok, nachádzajúci sa v K.. Ú.. W. A., zapísaný na R. Č.. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre okres Bratislava II, obec Bratislava - Podunajské Biskupice, kat. úz. Podunajské Biskupice ako pozemky - parcely registra „E“ s W.. Č.. XXX/X Y. M. XXXX V.X Y. W., M. vlastníctve poručiťky pod B1 v 3/4, bol v dedičskom konaní zahrnutý do aktív dedičstva poručiťky (pôvodnej žalobkyne 1/). Na základe schválenej dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva ho nadobudli V. S. M. W. X/X K. E. P. P. B. M. W. X/X K. E.. Odvolací súd následne uznesením, č.k. 10Co/44/2020-571 zo dňa 31.01.2023, právoplatným dňa 15.02.2023, rozhodol o pokračovaní v odvolacom konaní s dedičmi zomrelej žalobkyne 1/: B. V. S.R., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, A., P. Ž. X/ P. P. B., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XXX/XX, Č., ako žalobcom 3/, nakoľko na nich prešlo právo, o ktoré v tomto konaní ide.

29. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

30. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

31. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe pôvodnej žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ vyhovel a určil ich vlastnícke právo k spoluvlastníckym podielom na vyššie (vo výroku napadnutého rozsudku) špecifikovanej nehnuteľnosti, ktorá vznikla oddelením od pozemku W.. Č.. XXXX/XX na základe geometrického plánu tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť napadnutého rozsudku, a v podrobnostiach na ne poukazuje.

32. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd v prvom rade k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcami uplatneného nároku ako aj ohľadom tvrdení žalovaného, ktoré uvádzal na svoju obranu, a teda riadne zistil stav veci v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ust. § 191 ods. 1 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti žalobcami uplatneného nároku. Vec aj správne právne posúdil, keď aplikoval ust. čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 39, § 123, § 124, § 126 ods.

1, § 132 ods. 1 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 137 C.s.p., ktoré aj správne vyložil, a svoje dôvody vedúce k vyhovaniu žalobe žalobcov aj náležitým spôsobom odôvodnil tak, ako to má na mysli ust. § 220 ods. 2 C.s.p.. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, zaoberal sa argumentáciou oboch sporových strán, správne a logicky vyhodnotil vykonané dôkazy a podrobne zdôvodnil svoje právne úvahy. Odvolací súd s jeho závermi plne súhlasí. V konaní bolo preukázané, a medzi stranami ani nebolo sporné, že pozemok reg. E W.. Č.. XXX/X P. W. T.. E. W.. Č.. XXXX/XX je zaťažený duplicitou zápisu vlastníckeho práva, keď pozemok W.. Č.. XXX/X Q. na R. M. Č.. XXXX D. M. B. Ž. P. W. W.. Č.. XXXX/XX Q. na R. M. Č.. XXXX D. M. M. Ž.. N. C. B., Ž.Z. W. W.. Č.. XXX/X bol bez vedomia žalobcov ako jeho spoluvlastníkov scelený s inými pozemkami a je súčasťou pozemku W.. Č.. XXXX/XX, ktorý užíva a obhospodaruje Poľnohospodárske družstvo Podunajské Biskupice (žalovaný pozemok neužíva a družstvo za jeho užívanie platilo až do roku 2015 žalobcom). Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bol teda zo strany žalobcov preukázaný, keďže určením vlastníctva sa odstráni duplicita zápisu vlastníckeho práva k pozemku (W.. Č.. XXX/X), ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Po vyhodnotení v konaní stranami produkovaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k vyššie uvedeným rozsiahlym záverom, zjednodušene povedané, že vlastnícke právo pôvodnej žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ k pozemku reg. E W.. Č.. XXX/X bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, pričom na druhej strane žalovaný neunesol v konaní dôkazné bremeno a nepreukázal kontinuitu nadobúdania vlastníckeho práva k spornému pozemku, ani svoju dobromyseľnosť. V prvom rade žalovaný nepreukázal ani samotnú existenciu vlastníckeho práva H. A. (tento nebol ako vlastník pozemku W.. Č.. XXX/X vedený ani na liste vlastníctva, ani v pozemko-knižnej vložke, žalovaný nepreukázal existenciu jeho nadobúdacieho titulu, ani súdu prvej inštancie sa ju napriek snahe nepodarilo zistiť, spis na katastri nehnuteľností o prevode vlastníctva tohto pozemku na W.. Q. sa stratil), a preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že W.. A. v čase prevádzania parcely č. 571/3 v roku 2008 na W.. Q. nesvedčilo vlastnícke právo k nej, v dôsledku čoho sa ani následní nadobúdatelia nestali jej vlastníkami (tu správne poukázal na zásadu *Nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*). Podrobne sa zaoberal žalovaným tvrdenou (jeho) dobromyseľnosťou, pričom z viacerých, podrobne zdôvodnených dôvodov prijal záver, že dobromyseľné nadobúdanie vlastníckeho práva k parc. č. 5842/29 žalovaným nebolo v konaní osvedčené. Vysporiadal sa aj s obranou žalovaného, ktorý tvrdil, že nadobudol vlastníctvo k spornému pozemku originárnym spôsobom v exekúcii (za účasti súdu). Tu vychádzal zo záverov Ústavného súdu SR, ktoré prijal v náleze sp. zn. I. ÚS 726/2016, a tieto aplikoval v prejednávanej veci. Za stavu duplicitného vlastníctva strán sporu k spornému pozemku dospel na základe vykonaného dokazovania v tejto individuálnej veci vzhľadom na jej špecifiká k záveru, že je spravodlivé uprednostniť právo pôvodných vlastníkov pozemku na ochranu ich majetku pred právom nadobúdateľa pozemku na ochranu jeho majetku. Ak potom súd prvej inštancie rozhodol, že žalobcovia 1/ a 2/ sú vlastníkami spoluvlastníckych podielov (3/4 a 1/4 k celku) na vo výroku napadnutého rozsudku špecifikovanom pozemku, rozhodol správne a aj spravodlivo.

33. Odvolací súd sa stotožňuje so všetkými závermi, ku ktorým súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel, a jeho rozhodnutie považuje za logické, pochopiteľné, presvedčivé a vyčerpávajúce. V tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán, v tomto prípade žalovaného, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných stranami sporu, čím sa súd prvej inštancie aj riadil, a ako už bolo uvedené vyššie, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom sa dostatočne vysporiadal s celou argumentáciou strán sporu. V kontexte odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že skutkové, a na ich základe prijaté právne závery súdu prvej inštancie sú v plnom rozsahu podložené správnym výkladom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia nemá odvolací súd viac čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových zistení a na ich podklade správne prijatých právnych úvah a nich plynúcich záverov súdu prvej inštancie.

34. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti (skutkové či právne), ktoré by boli spôsobilé spochybníť správne závery súdu prvej inštancie. V odvolaní len zopakoval rovnaké argumenty, ktoré prezentoval už v konaní pred súdom prvej inštancie, a s ktorými sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dôsledne a dostatočne vysporiadal. V odôvodnení svojho rozsudku sa zaoberal všetkými okolnosťami, ktoré boli pre posúdenie a rozhodnutie veci podstatné,

a dospel pri tom k správneému záveru, že žalobcovia vlastnícke právo k spornému pozemku bez akýchkoľvek pochybností preukázali, a že žalovanému sa naopak jeho tvrdenia, že W.. A. bol pôvodným vlastníkom sporného pozemku, ani tvrdenie o jeho (žalovaného) dobromyseľnosti pri nadobúdaní sporného pozemku, ktoré uvádzal na svoju obranu, preukázať nepodarilo. Súd prvej inštancie všetky svoje závery podrobne zdôvodnil. Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že nesúhlasí s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie, keď mal na rozdiel od súdom prvej inštancie prijatých záverov za to, že z vykonaných dôkazov vyplýva to, čo on tvrdí. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dokazovanie nesprávne, keď neprijal jeho vysvetlenia a závery, ktoré on (žalovaný) z dôkazov vyvodzoval. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že súd prvej inštancie rozhodol na základe poznatkov získaných z vykonaných dôkazov a zhodných tvrdení sporových strán, prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, pričom následne tieto poznatky voľne podľa svojej logickej úvahy zhodnotil a dospel k rozhodnutiu. Dôkazy teda hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany (§ 191 C.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa všetkými týmito hľadiskami a zásadami riadil. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov, keď hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces prebiehajúci v myslí sudcu, pričom kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorému súd dospel, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku, z ktorého v posudzovanej veci všetky skutkové a právne úvahy a aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie vyhodnotením dôkazov dospel, jednoznačne vyplývajú.

35. Ako už bolo uvedené vyššie, odôvodnenie napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce, logické a pochopiteľné i pre laika. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa s vyhodnotením produkovaných dôkazov súdom prvej inštancie stotožnil a odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval. K odvolaniu žalovaného potom uvádza, že namietané nesprávne hodnotenie dôkazov, vrátane nesprávnych skutkových a právnych záverov, nie je opodstatnené. V tejto súvislosti považuje tiež za potrebné pripomenúť, že hodnotenie dôkazov je vecou súdu, a nie sporových strán, a zdôrazniť, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami, a ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (I. ÚS 97/97).

36. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie považoval za dôkaz uznesenie o začatí trestného stíhania (OR PZ Bratislava II, ČVS: ORP-566/3-VYS-B2-2016 zo dňa 20.12.2018), pričom v tejto súvislosti argumentoval, že v rámci toho štádia trestného konania sa iba začínajú procesné úkony, na základe ktorých sa overujú skutočnosti uvedené v trestnom oznámení a zisťuje sa, či existujú také skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali záver spáchania trestného činu konkrétnou osobou. Ani ak by došlo k vznieseniu obvinenia voči konkrétnej osobe to nie je možné považovať za dôkaz v tomto konaní, keďže nejde o rozhodnutie o vine či nevine. Odvolací súd vyhodnotil túto odvoláciu námietku za nedôvodnú. V prvom rade uvádza, že súd prvej inštancie uznesenie o začatí trestného stíhania považoval v tomto konaní len za sekundárny dôkaz, keď poukázal výlučne na to, že orgány činné v trestnom konaní začali konkrétne trestné stíhanie, pričom z neho nevyvodzoval vôbec žiadne závery o trestnej činnosti konateľov žalovaného. V súvislosti s týmto uznesením a s poukazom na to, že žalovaný sa v konaní vyhýbal uvedeniu konkrétneho obchodného dôvodu, pre ktorý nadobúda v danej lokalite akékoľvek nehnuteľnosti, uviedol len toľko, že uznesenie osvetľuje (v skutkovej rovine) možné pozadie a dôvody konania žalovaného. Na druhej strane žalovaný podal odvolanie aj proti zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia uvedeného trestného konania, tvrdiac, že výsledok tohto trestného konania bude mať relevantný vplyv na prejednávajúcu vec, pretože na základe jeho skončenia možno urobiť záver o dobromyseľnosti žalovaného, resp. jeho konateľov. Argumentoval, že výsledkom trestného konania sa ustáli a preukáže nedôvodnosť a nepravdivosť domnienok, ktoré sú základom výroku rozsudku, a preto existuje relevantný dôvod pre

prerušenie konania. Odvolací súd nesúhlasí a plne sa stotožňuje s rozhodnutím a odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že prerušenie konania do skončenia trestného konania by bolo neúčelné, nevhodné a len by oddialilo meritórne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie správne konšatoval, že je v zmysle § 193 C.s.p. viazaný len rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Všetky ostatné okolnosti rozhodujúce pre jeho rozhodnutie civilného sporu, skúma, vyhodnocuje a posudzuje v tomto konaní. V tomto civilnom spore vykonal súd prvej inštancie vlastné rozsiahle dokazovanie a skúmal rozhodujúce skutočnosti, určujúce danosť uplatňovaného nároku, a to dôvodnosť nadobudnutia vlastníckeho práva, relevanciu právnych titulov jeho nadobudnutia, existenciu dobromyseľnosti na strane žalovaného (všetko na základe tvrdení a dôkazných návrhov sporových strán), pričom sám vyhodnotením vykonaného dokazovania ustálil rozhodujúce skutkové okolnosti. Pre rozhodnutie v tomto konaní nebolo potrebné vyčkávať na rozhodnutie v trestnom konaní, keďže v trestnom konaní príslušné orgány skúmajú, či došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu, pričom, ako správne uviedol súd prvej inštancie, tieto skutkové znaky nemusia korešpondovať s okolnosťami ktoré vyhodnocuje a berie na zreteľ súd v civilnom sporovom konaní. Možno uzavrieť, že výsledok trestného konania by nemal vplyv na výsledky už vykonaného dokazovania v tomto konaní. Neobstoí ani argument žalovaného, ktorý tvrdil, že až na základe jeho skončenia možno urobiť záver o dobromyseľnosti žalovaného resp. jeho konateľov, pretože záver o tom, či žalovaný v tomto spore produkoval také dôkazy, z ktorých možno vyvodíť jeho dobromyseľnosť, alebo na svoje tvrdenie o svojej dobromyseľnosti neuniesol dôkazné bremeno, je oprávnený prijať súd práve v tomto prebiehajúcom konaní. Odvolací súd plne súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že aj v prípade nevyvodenia žiadnej trestnej zodpovednosti voči konateľom žalovaného, v tomto konaní zisťoval, ustaloval a vyhodnocoval rozhodujúce okolnosti v kontexte a rozsahu noriem iných právnych predpisov a iných teoretických koncepcií ako v trestnom konaní, pričom za týmto účelom aj vykonal rozsiahle dokazovanie, postačujúce pre prijatie skutkových a právnych záverov vo vzťahu k predmetu tohto civilného sporu a pre rozhodnutie vo veci bez potreby čakať na rozhodnutie v trestnom konaní. Keďže ani odvolací súd žiadne dôvody pre prerušenie tohto konania nezistil, je rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania správne, a preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

37. Ak žalovaný ďalej zopakoval tvrdenia o svojej dobromyseľnosti (s ktorými sa podrobne vysporiadal už súd prvej inštancie a odvolací súd si odôvodnenie jeho rozhodnutia osvojuje) a v tejto súvislosti na podporu svojej argumentácie poukazoval na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016, odvolací súd pripomína, že rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR a aj Ústavného súdu SR nie je pri kolízii zásady nemo plus iuris s ochranou dobromyseľného nadobúdateľa jednotná, keďže v niektorých rozhodnutiach najvyššie súdne authority na zásade nemo plus iuris zotrvávajú a nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka nepripúšťajú, a v niektorých rozhodnutiach zase prelomenie zásady nemo plus iuris umožňujú. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016, na ktorý poukazoval žalovaný, zásadu nemo plus iuris prelomil, keď v tej konkrétnej veci, v ktorej rozhodoval, uviedol cit. „Ústavný súd z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany musí tak postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv (čo platí aj pre tento prípad), treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niešť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní.“ V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že uvedený nález ústavného súdu je záväzný len v konkrétnej rozhodovanej veci a úvahy ústavného súdu o možnosti prelomenia zásady nemo plus iuris v ním rozhodovanom spore nie sú všeobecne záväzné, i keď z nich súdy v niektorých rozhodnutiach vychádzali. Napokon, sám Ústavný súd SR svoje predchádzajúce závery následne korigoval pri rozhodovaní inej veci v náleze sp. zn. I. ÚS 510/2016 z januára 2021, v ktorom uviedol cit. „Nemožno v tejto súvislosti opomenúť, že súčasťou princípu materiálneho právneho štátu je nielen možnosť, ale aj povinnosť súdu vykladať právne normy ústavne súladným spôsobom s prihliadnutím na princíp elementárnej spravodlivosti. Z tohto dôvodu konajúci senát ústavného súdu úplne nezavrhuje mimoriadne výnimočnú možnosť poskytnutia

ochrany práv dobromyseľným nadobúdateľom, prioritne však k tejto otázke pristupuje zdržanlivo“. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ako všeobecné súdy, tak aj najvyššie súdne autority prijímajú svoje právne závery s ohľadom na konkrétne okolnosti a špecifiká rozhodovanej veci.

38. Skutočnosť, že otázku možnosti nadobudnutia vlastníckeho práva od nevlastníka na základe dobrej viery nadobúdateľa a s tým spojeného prelomenia zásady nemo plus iuris riešia najvyššie súdne autority rôzne dokladá odvolací súd aj poukazom na rozhodnutie Veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VObd/2/2020 zo dňa 27.04.2021, i keď nejde o rozhodnutie v občiansko-právnom spore. Najvyšší súd SR dospel v tomto uznesení k nasledovným záverom, cit. „I. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. II. S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastník nehnuteľností. III. Dobrá viera nadobúdateľa, že hnutelnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od vlastníka, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva, len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa neumožňuje. IV. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľností v katastri nehnuteľnosti zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastník.“ Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo všeobecnosti vychádza pri rozhodovaní zo zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, ktorú prioritizuje pred ochranou dobromyseľného nadobúdateľa. Zotrváva však na názore, že súd je pri rozhodovaní o sporných vlastníckych právach povinný prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané, i na tie, ktoré vyšli počas konania najavo, pričom je tiež povinný zohľadniť konkrétne, v prejednávanej spore individuálne a špecifické okolnosti, a až na základe zistených skutočností a okolností prijať svoje závery v konkrétnej, ním prejednávanej veci. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie takto postupoval, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne ozrejmil všetky svoje skutkové a právne úvahy, ktoré ho viedli k napadnutému rozhodnutiu, a na tieto odvolací súd poukazuje, keďže si ich osvojil ako logické, presvedčivé a aj spravodlivé.

39. Ak žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie poukazyval vo vzťahu k originárnemu spôsobu nadobudania vlastníctva z dôvodu realizovanej exekúcie na nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 726/2016-53 zo dňa 08.03.2017, ktorý nie je podľa názoru žalovaného na prejednávaný prípad aplikovateľný (keďže sa týka exekúcie, kde bol v súvislosti s nadobudnutím nehnuteľnosti preukázaný trestný čin a nedobromyseľnosť), odvolací súd nesúhlasí. Dospel k záveru, že práve vzhľadom na individuálne okolnosti prejednáwanej veci a zistenia z vykonaného dokazovania, na základe ktorých prijal súd prvej inštancie svoje právne závery, je nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 726/2016-53 zo dňa 08.03.2017 na prejednávaný prípad plne aplikovateľný. Ústavný súd v ňom totiž posudzuje prípad, ktorý je v rozhodujúcich okolnostiach takmer totožný s prejednanou vecou. Ako správne uviedli žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, z citovaného nálezu ústavného súdu vyplýva, že samotné rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nie je dôkazom o originárnom nadobudnutí vlastníckeho práva k veci a toto rozhodnutie je prelomiteľné rozhodnutím súdu, v súvislosti s čím je daný priamy pokyn všeobecným súdom skúmať dobromyseľnosť jednotlivých kupujúcich, pričom v prípade, ak bude táto dobromyseľnosť preukázaná, je možné nadobudnúť vec titulom exekučnej dražby. Bez preukázania dobromyseľnosti nie je možné tento spôsob nadobudnutia vlastníctva akceptovať a poskytnúť väčšiu ochranu nadobúdateľovi majetku v dražbe pred pôvodným vlastníkom. Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zistenia a dôkazy v prejednáwanej veci, prijal správne právne závery a dospel tiež k správnej závere, že v prejednáwanej veci je plne odôvodnené a najmä spravodlivé poskytnúť právnu ochranu vlastníckemu právu žalobcov, ktorí svoje vlastnícke právo k spornému pozemku riadne a bez akýchkoľvek pochybností preukázali (na rozdiel od žalovaného), pričom žalovaný nepreukázal, že pozemok v ich vlastníctve (a takto aj doposiaľ zapísaný na liste vlastníctva) nadobudol dobromyseľne.

40. Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil potom odvolací súd za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom na vyššie uvedené s

právnymi závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na tieto poukazuje za využitia ust. § 387 ods. 2 C.s.p.. Dospel totiž k záveru, že vzhľadom na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie podrobne vysporiadal s tvrdeniami oboch sporových strán, a teda aj žalovaného, ktorý v odvolaní už len zopakoval svoju argumentáciu z konania pred súdom prvej inštancie, by bola ďalšia argumentácia odvolacieho súdu len opakovaním správnych záverov vyslovených súdom prvej inštancie.

41. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v podstate potvrdil, a to vo vzťahu k žalobcovi 2/ podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v plnom rozsahu, a vo vzťahu k pôvodnej žalobkyni 1/ zohľadnil jej úmrtie a výsledok dedičského konania, a preto napadnutý rozsudok v tejto časti len formálne podľa ust. § 388 C.s.p. zmenil a určil vlastnícke právo k pozemku, špecifikovanému vo výroku napadnutého rozsudku, podľa zdedených podielov žalobcom 1/ a 3/.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalobcom 1/ až 3/, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (podľa zásady úspešnosti v spore). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).